

Uniwersytet Gdański
Pracownia Realizacji Badań Socjologicznych
Gdańsk 80-851, ul Bażyńskiego 4

Działalność władz miasta oraz wybrane problemy miasta w opinii mieszkańców

Raport z badań socjologicznych
przeprowadzonych w Gdańsku w 2011 r.

Gdańsk, grudzień 2011

Spis treści

Wstęp	3
1. Zainteresowanie działalnością władz miasta	4
2. Źródła informacji na temat działalności władz miasta	7
3. Rada Miasta – ocena działalności i znajomość radnych	9
4. Rady osiedla/dzielnicy – zainteresowanie i związane nadzieje	12
5. Zastępcy Prezydenta – znajomość i ocena działalności	15
6. Prezydent Miasta – ocena działalności i poziom deklarowanego zaufania	17
7. Sukcesy i porażki władz miasta	20
8. percepcja dynamiki zmian w mieście	24
9. Hierarchia problemów miasta	33
10. Opinie na temat planowanych i realizowanych inwestycji	35
11. Opinie na temat inicjatywy powołania GOM	37
12. EURO 2012 – ocena przygotowań i opinie na temat stadionu PGE Arena	38
13. Straż Miejska – ocena działalności i oczekiwania mieszkańców	39
14. Problem szkół w starzejących się dzielnicach	41
15. Opinie na temat przekazywania miejskich gruntów z bonifikatą	42
16. Autorytety i liderzy opinii związani z Gdańskiem	43
Podsumowanie	45

Wstęp

W dniach 26.11.2011 – 04.12.2011 Pracownia Realizacji Badań Socjologicznych Uniwersytetu Gdańskiego przeprowadziła na terenie Gdańska badanie ankietowe poświęcone niektórym zagadnieniom związanym z problematyką miasta. Było to już 16-te z kolei, począwszy od 1996 roku, badanie przeprowadzone przez PRBS UG na terenie Gdańska zrealizowane na zlecenie Urzędu Miasta w Gdańsku.

Badanie zostało przeprowadzone z użyciem kwestionariusza ankiety o wysokim stopniu standaryzacji. Kwestionariusz zawierał łącznie 67 pytań, w tym 5 otwartych. Badanie przeprowadzono na reprezentatywnej 1000-osobowej próbie dorosłych mieszkańców Gdańska (próba losowo-kwotowa). Próba odzwierciedla, pod względem płci, wieku, wykształcenia oraz dzielnicy miasta, strukturę ogółu mieszkańców Gdańska.

Celem badań było zarejestrowanie opinii mieszkańców Gdańska na temat:

- zainteresowanie działalnością władz miasta oraz źródła informacji o sprawach miasta
- ocena działalności Rady Miasta, znajomość (rozpoznawalność) radnych oraz opinie na temat rad dzielnicowych
- ocena działalności Prezydenta Miasta oraz poziom deklarowanego zaufania do Prezydenta Miasta
- znajomość oraz ocena działalności członków zarządu miasta (zastępców prezydenta)
- opinie na temat największych sukcesów i największych porażek władz miasta w 2011 roku
- percepcja zmian w mieście (poprawa/pogorszenie) w kilkunastu obszarach funkcjonowania miasta
- opinie dotyczące hierarchii problemów w mieście wymagających podjęcia działań w pierwszej kolejności
- ocena przygotowań do EURO 2012
- opinie na temat funkcjonowania Straży Miejskiej oraz oczekiwania dotyczące zakresu jej działalności
- opinie na temat planowanych i realizowanych miejskich inwestycji
- opinie na temat inicjatywy powołania Gdańskiego Obszaru Metropolitalnego

1. Zainteresowanie działalnością władz miasta

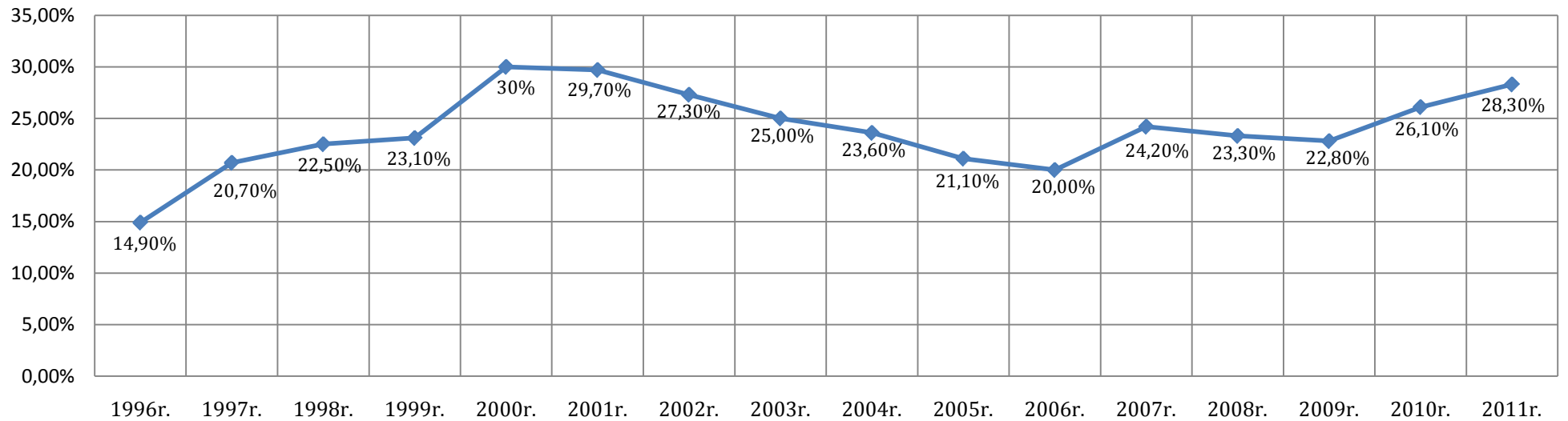
O podmiotowości mieszkańców w mechanizmach sprawowania władzy na szczeblu lokalnym możemy mówić wówczas, gdy wykazują oni minimum zainteresowania sprawami miasta i działalnością władz w mieście. Z corocznie prowadzonych sondaży wynika, że większość mieszkańców Gdańska deklaruje zainteresowanie bieżącymi sprawami miasta oraz prowadzoną przez władze lokalne polityką. Odsetki osób udzielających odpowiedzi „zdecydowanie tak” oraz „raczej tak” wahały się w okresie ostatnich kilku lat w granicach 54,0% - 76,5%, przy czym odsetek osób deklarujących duże zainteresowanie (odp. „zdecydowanie tak”) wzrastał do 2000 roku osiągając wartość 30,0%. Po 2000 roku odsetek ten ponownie zaczął systematycznie spadać aż do 2006 roku osiągając poziom 20%, aby – począwszy od 2007 roku – ponownie wejść na ścieżkę wzrostu osiągając w roku bieżącym 28,3% - **por rys 1**. Należy zauważyć, że w zależności od sondażu 23,5% - 46,0% gdańszczan zadeklarowało brak zainteresowania sprawami swojego miasta, co świadczyć może o braku identyfikacji z Gdańskiem, bądź o braku poczucia wpływu na rozwiązywanie problemów z którymi boryka się to miasto.

Optymistyczne jest to, że w okresie ostatnich kilkunastu lat (1996 - 2011) zaobserwować można niewielki, ale widoczny pozytywny trend – stopniowo wzrasta odsetek gdańszczan deklarujących względne zainteresowanie polityką lokalną (odpowiedzi „zdecydowanie tak” i „raczej tak”) – z 54% w 1996 roku do 70% w 2011 roku, przy jednoczesnym spadku odsetka osób deklarujących brak zainteresowania polityką lokalną – z 46% w 1996 roku do 30% w 2011 roku – **por rys. 2**

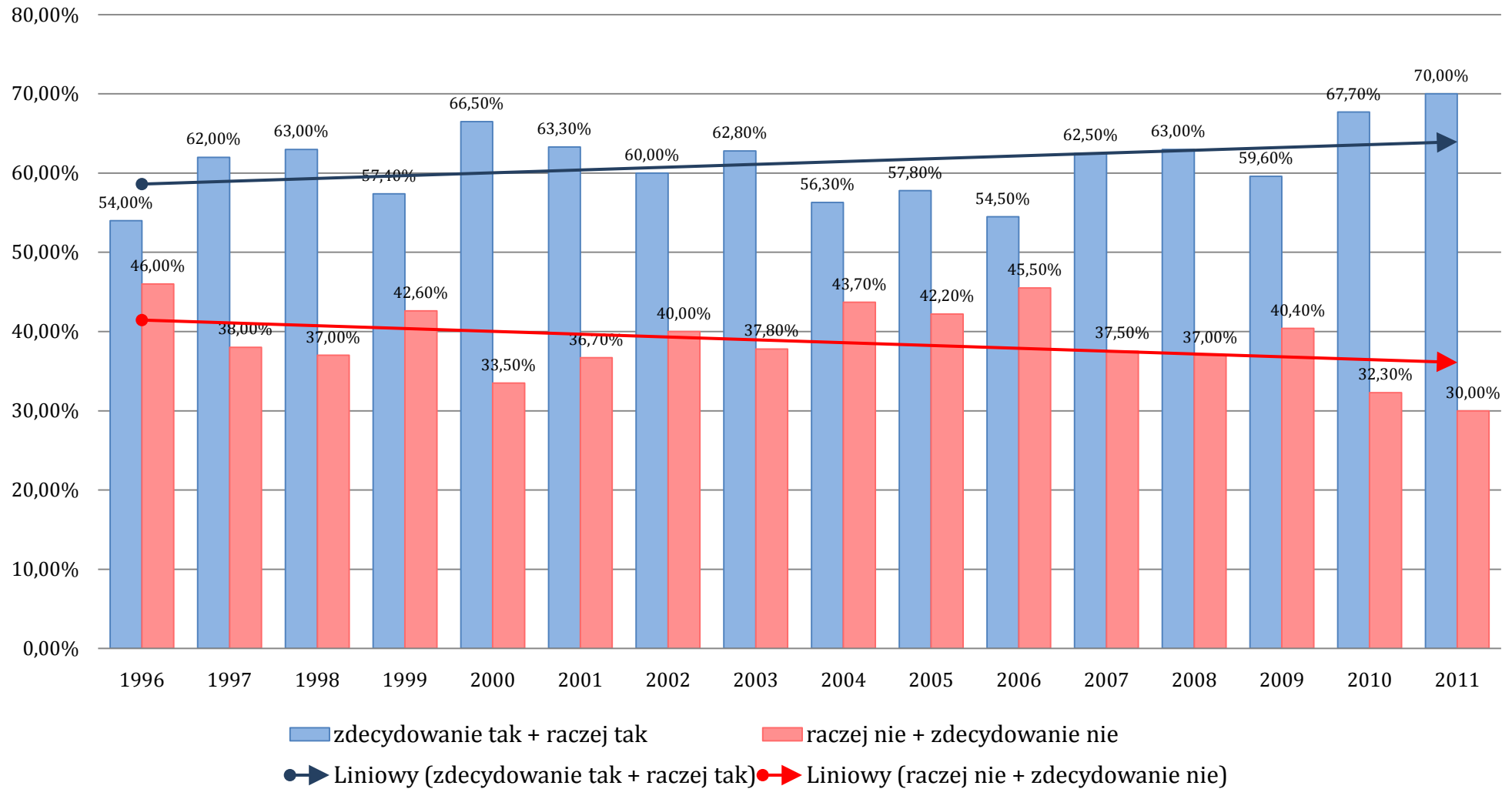
Tabela 1 Zainteresowanie działalnością władz miasta (w%)

Czy interesuje się Pan(i) działalnością władz miasta w Gdańsku?	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Zdecydowanie tak	14,9	20,7	22,5	23,1	30,0	29,7	27,3	25,0	23,6	21,1	20,0	24,2	23,3	22,8	26,1	28,3
Raczej tak	39,1	41,3	40,5	34,3	36,5	33,6	32,7	37,2	32,7	36,6	34,5	38,3	39,7	36,8	42,6	41,7
Raczej nie	32,7	28,5	27,0	28,5	26,3	25,9	21,9	26,1	24,7	29,2	33,0	24,7	26,0	26,6	23,1	22,0
Zdecydowanie nie	13,3	9,5	10,0	14,1	7,2	10,8	18,1	11,7	19,0	13,0	12,5	12,8	11,0	13,8	8,2	8,0

Rys 1. Zainteresowanie działalnością władz miasta w latach 1996 - 2011
(odpowiedzi "zdecydowanie tak")

Rys 2. Zainteresowanie działalnością władz miasta w Gdańsku (trend liniowy)

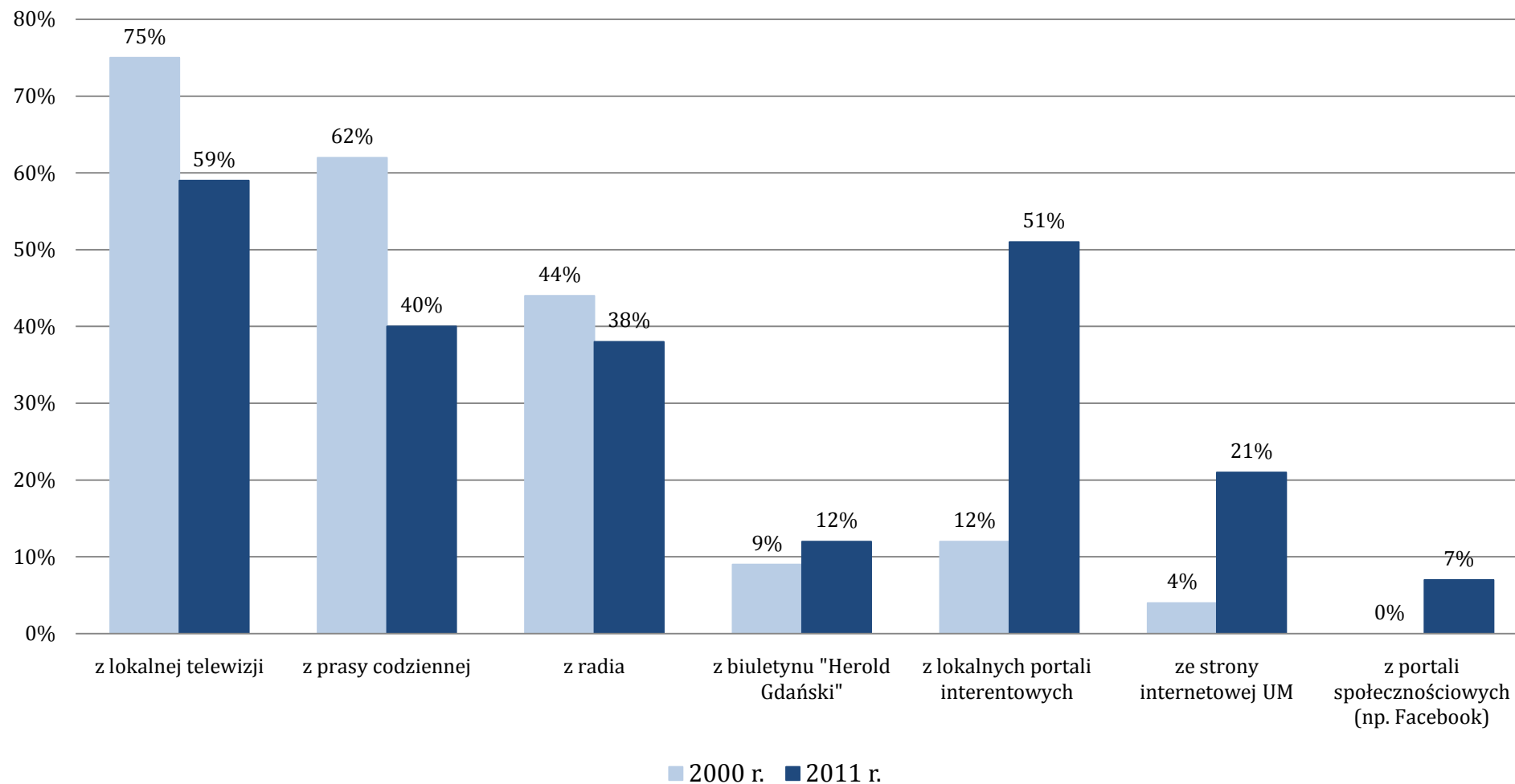
Źródła informacji na temat działalności władz miasta

O problemach miasta, ważnych wydarzeniach lokalnych, o prowadzonej polityce, badani najczęściej dowiadują się z lokalnych mediów. Dla ponad 2/3 badanych głównym źródłem informacji – jak co roku - jest telewizja lokalna (59%). W dużej mierze ta wiedza jest czerpana z prasy (40%) i z radia (38%). Inne źródła informacji wykorzystywane są znacznie rzadziej. Na przykład z biuletynu wydawanego przez Urząd Miasta „Herold” korzystało 12% badanych natomiast ze stron internetowych UM 21%. Co drugi gdańszczanin (51%) korzysta z lokalnych portali internetowych (np. *www.trojmiasto.pl*; *www.naszemiastp.pl*, itp.). W ostatnim czasie źródłem informacji o działaniach władz i sprawach miasta stały się portale społecznościowe typu *Facebook* (7%) – **por. rys 3.**

Odnosząc te dane do okresu sprzed 10 lat odnotować należy wzrost popularności stron internetowych UM (z 4% w 2000 r. do 21% w 2011 r). stron internetowych różnych portali lokalnych (z 12% do 51%) oraz biuletynu „Herold Gdański” (z 9% do 12%). Zmalało natomiast znaczenie mediów masowych takich jak lokalna telewizja, radio czy prasa. Generalnie zauważyć należy znaczny wzrost znaczenia Internetu jako środka komunikacji i pozyskiwania informacji o życiu miasta i polityce lokalnej.

Polityka informacyjna jest niesłychanie istotna dla wizerunku władzy lokalnej, jak i dla budowania zaufania mieszkańców miasta do wybranych przez siebie przedstawicieli. Niewystarczające informowanie o podjętych decyzjach inwestycyjnych, konkretnych działaniach władz lokalnych powoduje, że część gdańszczan nie dostrzega ich znaczenia. W późniejszym okresie nie jest w stanie wymienić co, kiedy i gdzie zostało wykonane. Wyniki badań powinny być wskazówką, że na politykę informacyjną należy położyć zdecydowanie większy nacisk. Należy bowiem zdawać sobie sprawę z tego, że żadne dokonania gminy (inwestycja, program społeczny, imprezy kulturalne itp.) nie staną się faktami publicznymi, dopóki nie zostaną faktami informacyjnymi czy wręcz prasowymi

Rys 3. Źródła informacji na temat działalności władz miasta

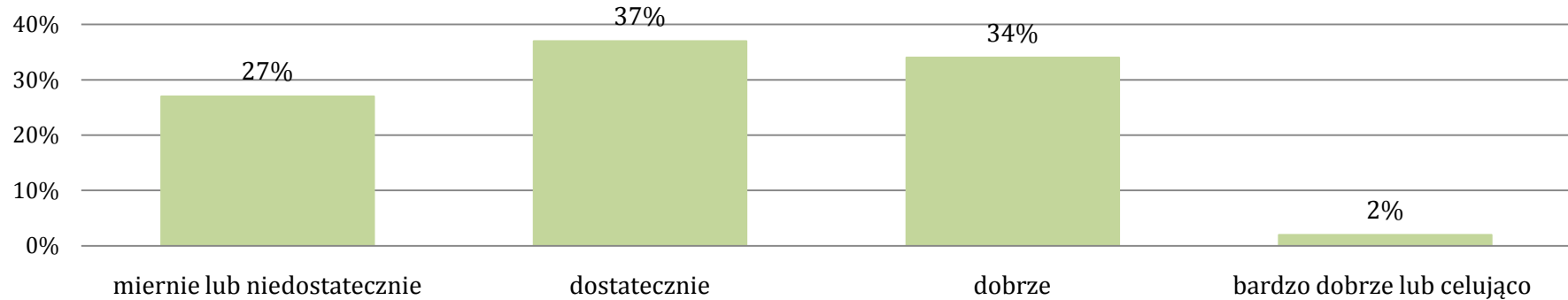

Rada Miasta – ocena działalności i znajomość radnych

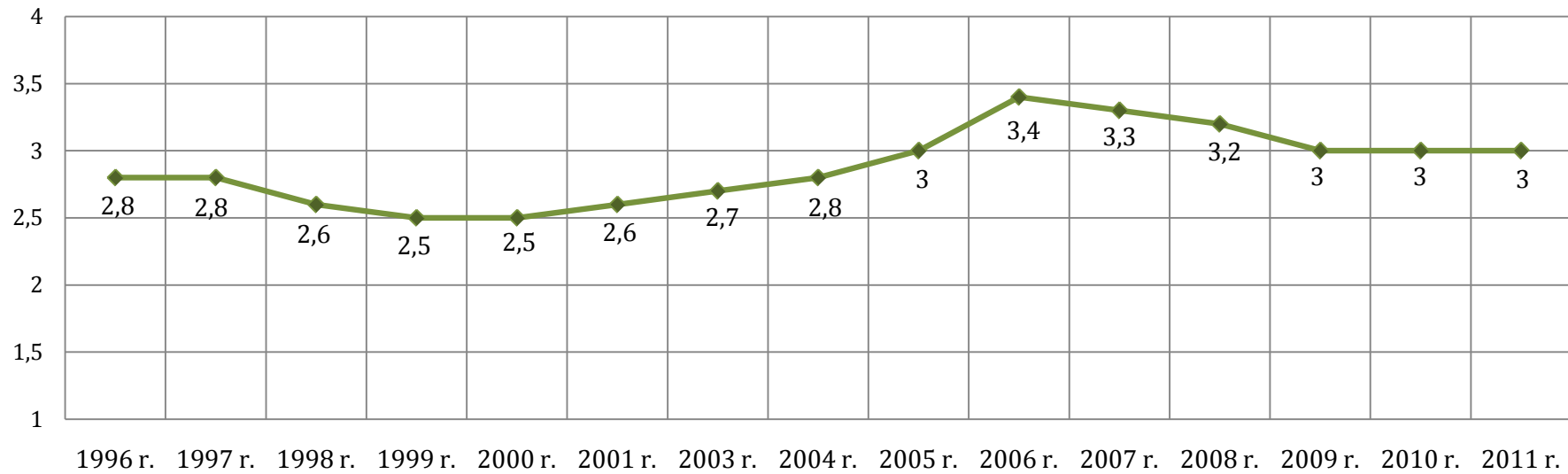
Jednym z celów badań było uzyskanie odpowiedzi na pytanie: jak gdańszczanie oceniają działalność Rady Miasta w okresie ostatniego roku. Na pytanie respondenci odpowiadali posługując się sześciostopniową skalą ocen szkolnych (od 1 tj. niedostateczny do 6 tj. celujący). Ocena Rady Miasta jest dalece zróżnicowana: 2% respondentów oceniło działalność Rady Miasta „bardzo dobrze” (bardzo dobrze + celujący), 34% „dobrze”, 37% „dostatecznie”, zaś 27% „niedostatecznie” (miernie + niedostatecznie). Rada Miasta uzyskała średnią ocen 3,0 – **por rys 4**. W okresie od 1996 do 1999 roku średnia ocena Rady Miasta spadała z 2,8 do 2,5. Od 1999 r. zaobserwować można już wyraźną tendencję wzrostową, która trwała do 2006 r. (wzrost z 2,5 do 3,4). Niestety począwszy od 2006 r. obserwujemy ponowny spadek ocen z 3,4 do 3,0 w roku 2009. Od tego czasu ocena ta jest niezmienna i wciąż utrzymuje się na poziomie 3,0 – **por rys 5**. Analizując wyniki zwrócić należy uwagę na fakt, że o ile Prezydent Miasta jawi się respondentom jako podmiot osobowy, o tyle Rada Miasta jako instytucja. W tym przypadku ocena ma już charakter uogólniony, ma charakter odpersonifikowany i odnosi się do całokształtu działań tego organu władzy (w dużym stopniu zawiera w sobie również negatywny stereotyp instytucji publicznej, który w polskim społeczeństwie wciąż jeszcze funkcjonuje).

Składnikiem wiedzy o Radzie Miasta jest znajomość i rozpoznawalność radnych. Niewątpliwie jest to znaczący wskaźnik dystansu, jaki dzieli mieszkańców od ich reprezentantów. Jak wynika z badań 45% nie potrafi wymienić nazwiska żadnego radnego. Po roku funkcjonowania Rady Miasta, tylko 20% mieszkańców deklaruje znajomość kilku radnych, zaś 35% 1-2 radnych – **por rys 6**. W trakcie badania respondenci poproszeni zostali o wymienienie nazwisk radnych. I tak do najbardziej rozpoznawalnych i znanych radnych należą: Jolanta Banach, Piotr Dzik, Bogdan Oleszek, Małgorzata Chmiel, Kazimierz Koralewski, Marek Bumblis, Wiesław Kamiński, Mirosław Zdanowicz, Maria Małkowska, Gierszewski Piotr, Jarosław Gorecki - **por rys 7**. W większości są to radni sprawujący swoją funkcję więcej niż jedną kadencję. Pozostali radny byli wymieniani przez mniej niż 5% badanych. Interesujące jest również to, że respondenci często wymieniali nazwiska osób, które w obecnej kadencji nie pełnią już funkcji radnego (np. Agnieszka Pomaska, Maciej Lisicki, Jerzy Borowczak, Sylwester Prus).

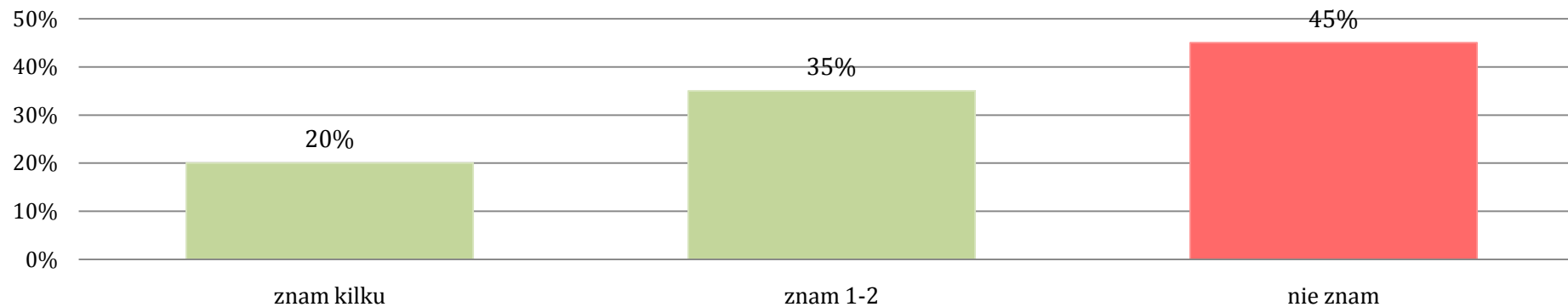
**Rys 4. Ocena działalności Rady Miasta w Gdańsku za rok 2011
(średnia = 3,0)**

Rys 5. Średnia ocen Rady Miasta w latach 1996 - 2011

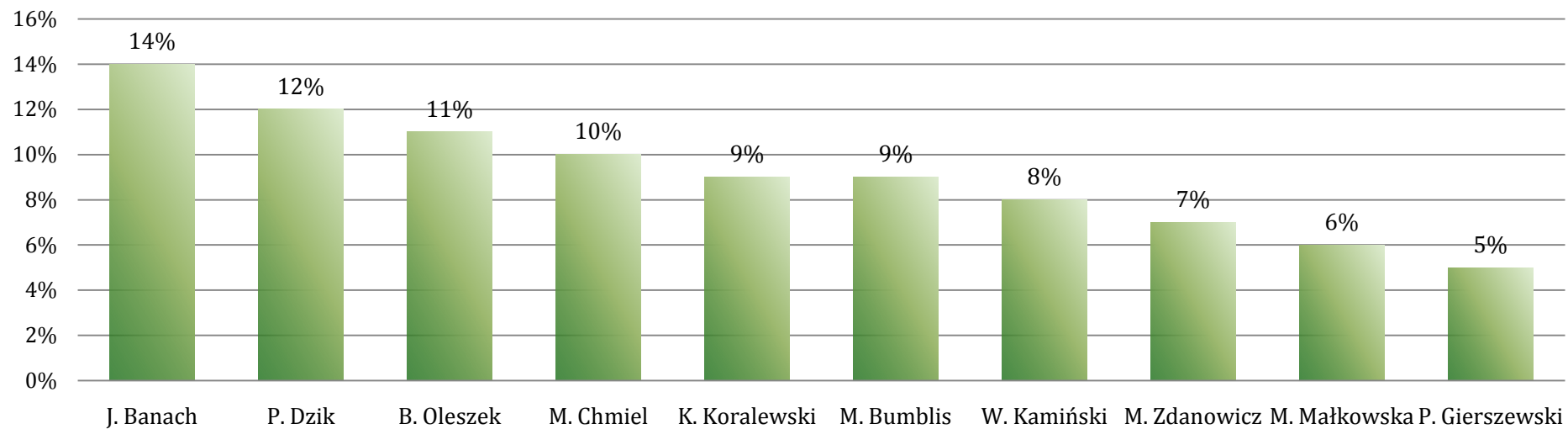

Rys 6. Znajomość nazwisk radnych

Rys 7. Znajomość (rozpoznawalność) radnych.

Nazwiska pozostałych radnych były wymieniane przez mniej niż 5% badanych.

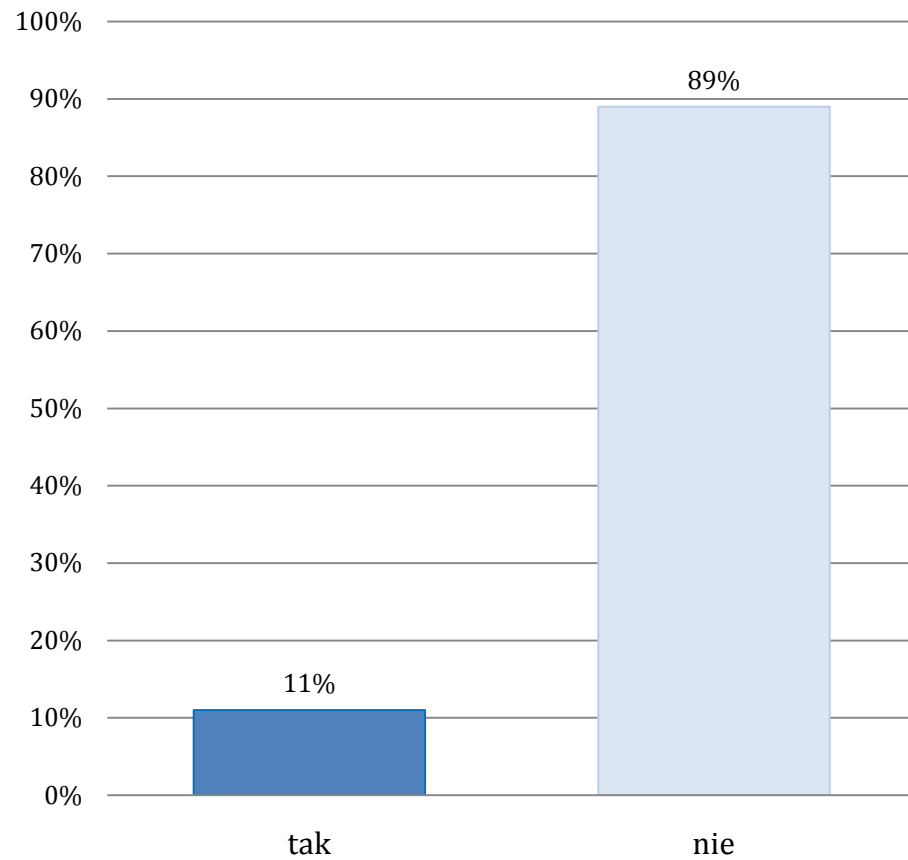

Rady osiedla/dzielnicy – zainteresowanie i związane nadzieje

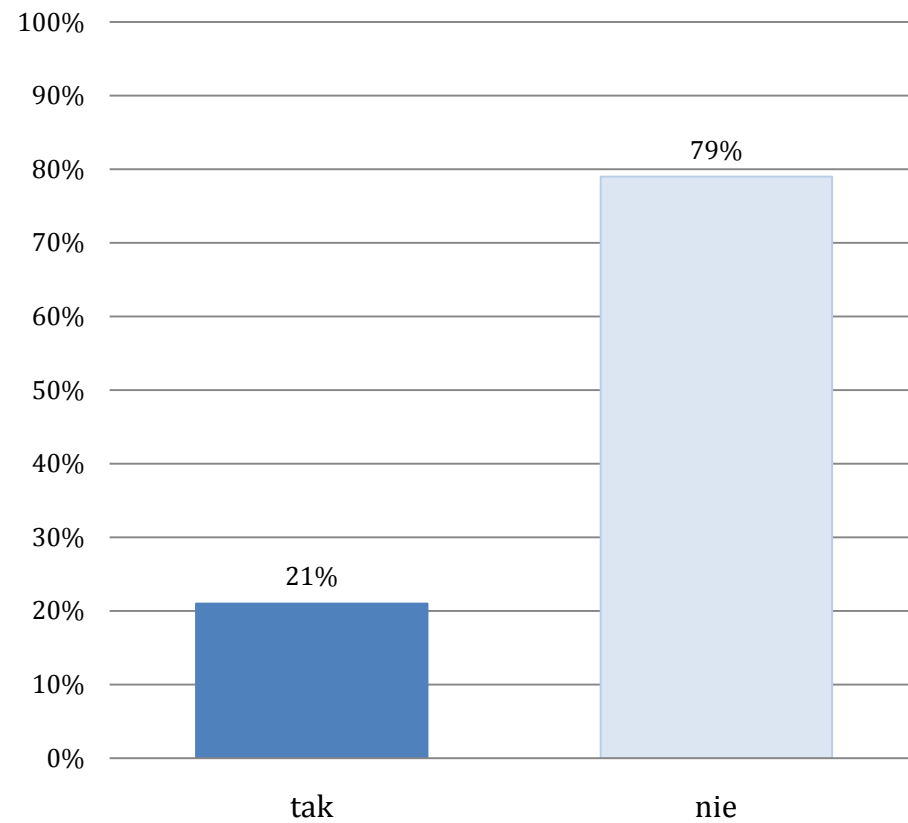
Mechanizmem decentralizacji władzy w mieście umożliwiającym budowanie podmiotowości mieszkańców w stosunku do swojego miejsca zamieszkania jest, zalecana w ustawie o samorządzie terytorialnym, „jednostka pomocnicza” - czyli samorząd dzielnicy i osiedla. Celem tego nowego szczebla samorządu jest wsparcie procesu tworzenia się lokalnych mikrospołeczności wyodrębniających się w mieście. Z sondażu zrealizowanego w 1996 r. przez Pracownię Socjologiczną Uniwersytetu Gdańskiego wynikało, że tylko 25% gdańszczan opowiadało się w tamtym okresie w sposób zdecydowany za powołaniem rad dzielnicowych, a 15% wyraziło poparcie, ale przy wielu zgłaszanych wątpliwościach co do zasadności ich powoływania (aż 30% nie miało zdania w tej sprawie, a dalsze 30% opowiedziało się zdecydowanie przeciwko takiemu rozwiązaniu). Tymczasem wiadomo, że samorząd taki może być autentyczny tylko wówczas, gdy wystarczająca liczba obywateli chce być aktywna społecznie i ma poczucie możliwości skutecznego wpływania rzeczywistość. Do roku 2011 na terenie Gdańska funkcjonowało kilkanaście rad osiedli/dzielnicy. Obecnie – po obniżeniu wymaganego progu dotyczącego wymaganej frekwencji z 10% do 5% - rady zostały powołane już we wszystkich jednostkach pomocniczych.

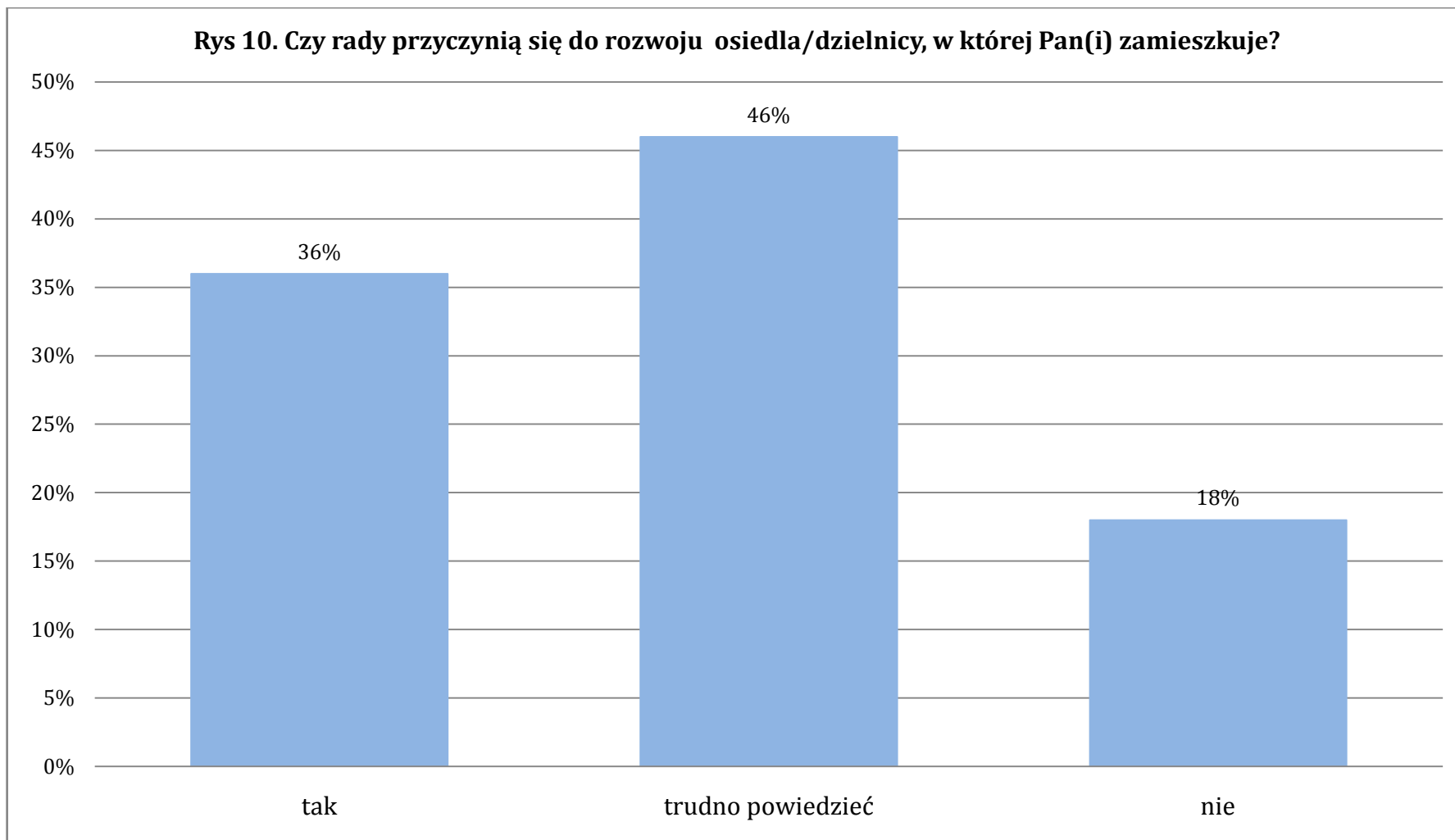
Czy rady te cieszą się zainteresowaniem mieszkańców? Z badań wynika, że tylko nieco ponad co dziesiąta osoba badana (11%) brała udział w ostatnich wyborach do rad osiedli i dzielnic (8 maja 2011 roku) – **por rys 8**. Odsetek ten i tak jest nieco zawyżony w stosunku do oficjalnych wyników opublikowanych przez komisje wyborcze. Mało optymistyczny jest również fakt, że tylko 21% badanych potrafi wymienić choćby jedno nazwisko radnego wybranego (działającego) na terenie osiedla/dzielnicy – **por rys 9**. To wszystko dowodzi, że zainteresowanie tą formą samorządności jest jeszcze w Gdańsku na stosunkowo niskim poziomie. Niemniej zwrócić należy uwagę na fakt, iż ponad 1/3 gdańszczan (36%) uważa, że rady przyczynią się do rozwoju osiedla/dzielnicy, a tylko 18% ma zdanie przeciwne (znamienne jest to, że aż 46% udzieliło odpowiedzi „trudno powiedzieć”) – **por rys 10**. Zatem obecna kadencja (lata 2011-2015) będzie miała - dla rozwoju samorządności na najniższym szczeblu – decydujące znaczenie: albo wznieci i wzmocni wiarę w sens powoływania rad osiedlowych/dzielnicowych, albo utwierdzi gdańszczan w przekonaniu, że powoływanie rad nie ma większego sensu.

**Rys 8. Deklarowany udział
w wyborach do rady osiedla/dzielnicy w 2011 r.**

**Rys 9. Deklarowana znajomość radnych
zasiadających
w radzie osiedla/dzielnicy**

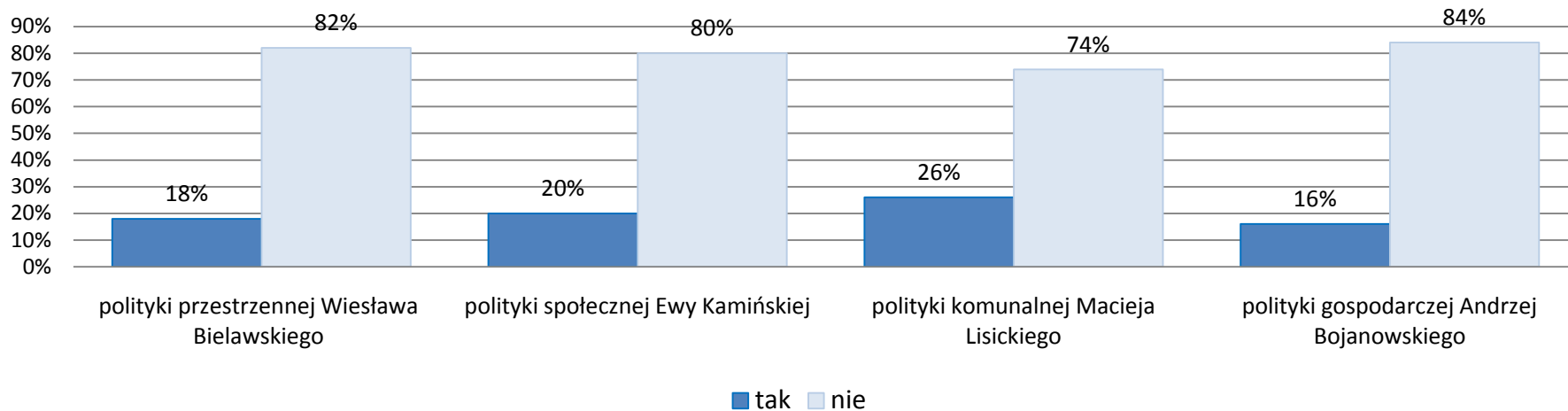

Zastępcy Prezydenta – znajomość i ocena działalności

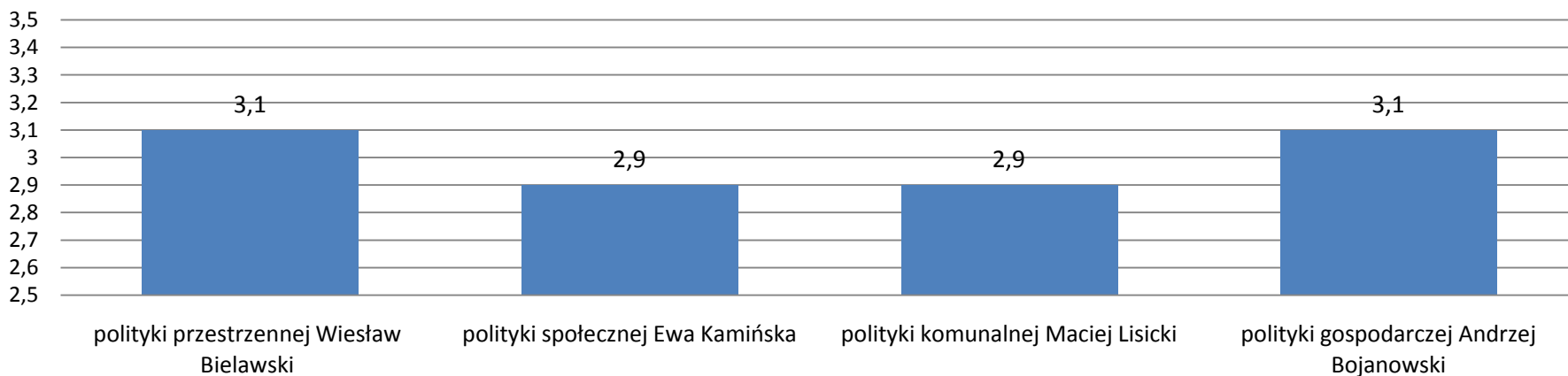
Rozwojem miasta zarządza bezpośrednio Prezydent Miasta oraz powołani przez niego zastępcy prezydenta (Rada Miasta sprawuje władzę uchwałodawczą i kontrolną). W Gdańsku jest czterech zastępów prezydenta: Wiesław Bielawski – zastępca do spraw polityki przestrzennej, Ewa Kamińska – ds. polityki społecznej, Maciej Lisicki – ds. polityki komunalnej oraz Andrzej Bojanowski – ds. polityki gospodarczej. Znajomość nazwisk oraz rozpoznawalność zastępców prezydenta kształtuje się na dość niskim poziomie. Tylko 16% zna nazwisko zastępcy prezydenta ds. polityki gospodarczej (16%), 18% nazwisko zastępcy ds. polityki przestrzennej, 20% nazwisko zastępcy ds. polityki społecznej i 26% nazwisko zastępcy ds. polityki komunalnej – **por rys 11**. Nieco lepsza znajomość nazwiska zastępcy prezydenta ds. komunalnych Macieja Lisickiego oraz zastępcy prezydenta ds. polityki społecznej Ewy Kamińskiej wynika zapewne z faktu, iż te dwie sfery życia są najbardziej drażliwe społecznie (np. likwidowanie szkół, podwyżki czynszów w mieszkaniach komunalnych itp.), a sprawy którymi się zajmują często mają oddźwięk medialny.

Osoby badane, które zadeklarowały znajomość nazwisk zastępców prezydenta, proszone były o dokonanie oceny ich działalności (na skali 1-6, analogicznie jak w przypadku Rady Miasta). I tak, Wiesław Bielawski oraz Andrzej Bojanowski uzyskali średnią na poziomie 3,1, natomiast Ewa Kamińska i Maciej Lisicki na poziomie 2,9 – **por rys 12**. Generalnie oceny są zbieżne z ocenami, jakie mieszkańcy wystawili Radzie Miasta (3,0). Nieco niższe oceny Ewy Kamińskiej i Macieja Lisickiego wynikają być może ze specyfiki problemów, którymi się zajmują.

Rys 11. Odsetek osób deklarujących znajomość nazwisk (potrafiących je wymienić) Zastępców Prezidenta do spraw:

Rys 12. Średnia ocena (skala 1-6) uzyskana przez Zastępców Prezidenta d/s:
 (Uwaga! O dokonanie oceny proszeni byli tylko ci respondenci, którzy zadeklarowali znajomość danego nazwiska)

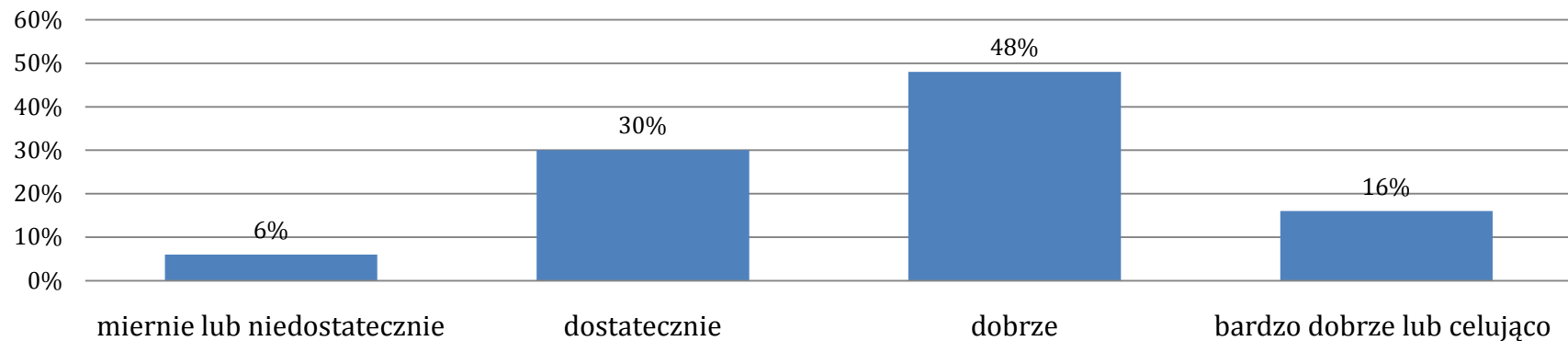

Prezydent Miasta – ocena działalności i poziom deklarowanego zaufania

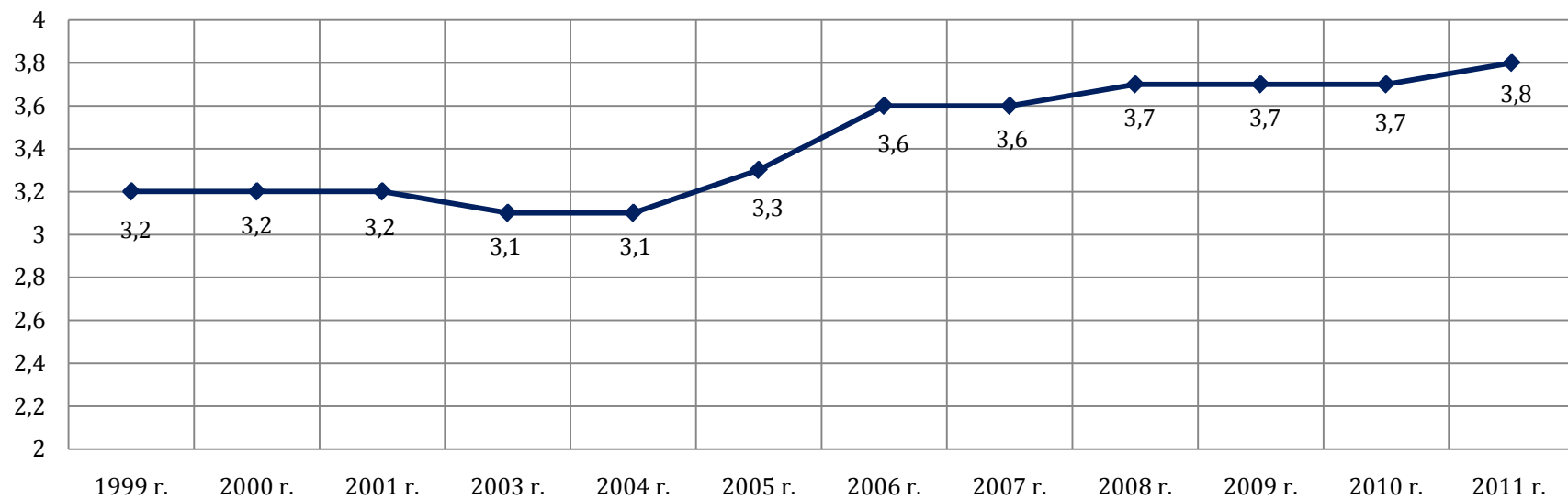
Obok oceny pracy Rady Miasta bardzo ważnym celem badań było również dokonanie oceny działalności Prezydenta Miasta Pawła Adamowicza. Tu również respondenci posługiwali się sześciostopniową skalą ocen szkolnych (od 1 tj. niedostateczny do 6 tj. celujący). W przypadku oceny działalności Prezydenta oceny były bardzo zróżnicowane: 16% respondentów oceniło jego działalność „bardzo dobrze” (bardzo dobrze + celująco), 48% badanych wystawiło Prezydentowi oceną „dobrą”, 30% ocenę „dostateczną”, zaś 6% „niedostateczną” (miernie + niedostatecznie) – **por rys 13**. Prezydent uzyskał średnią ocen 3,8. W sondażach prowadzonych w latach 1999 – 2005 Prezydent uzyskał średnią na poziomie 3,1 - 3,3. W roku 2006 i 2007 średnia ta wzrosła do 3,6, zaś od 2008 roku utrzymywała się na poziomie 3,7. W roku bieżącym (po trzech latach) średnia wzrosła o 0,1 punkt i wynosi obecnie 3,8 – **por rys 14**. Warto jednak podkreślić, że o ile Rada Miasta i Zastępcy Prezydenta, w tzw. odbiorze społecznym, w większym stopniu biorą na siebie odpowiedzialność za niepopularne decyzje (np. podwyżki czynszów, wody, zamykanie szkół, lokalizacje niektórych „uciążliwych” inwestycji itp.), o tyle Prezydent w większym stopniu partycypuje w „konsumpcji” sukcesów miasta i personifikuje udane decyzje i posunięcia (np. stadion, trasa Słowackiego itp.).

W trakcie badania zapytano się także respondentów o to, czy darzą Prezydenta zaufaniem. Okazało się, że opinie na ten temat są podzielone: 46% badanych zadeklarowało, iż ma zaufanie do Prezydenta, a tylko 12% że zaufania takiego nie ma. Ponadto 42% badanych udzieliło odpowiedzi „trudno powiedzieć”. W stosunku do lat poprzednich zanotowano wyraźny wzrost odsetka respondentów deklarujących zaufanie do Prezydenta Pawła Adamowicza, o czym świadczy linia trendu - z 21% w 2004 r. do 46% w 2011 r. W stosunku do roku ubiegłego odsetek osób deklarujących zaufanie do Prezydenta wzrósł o 2% – **por rys 15**

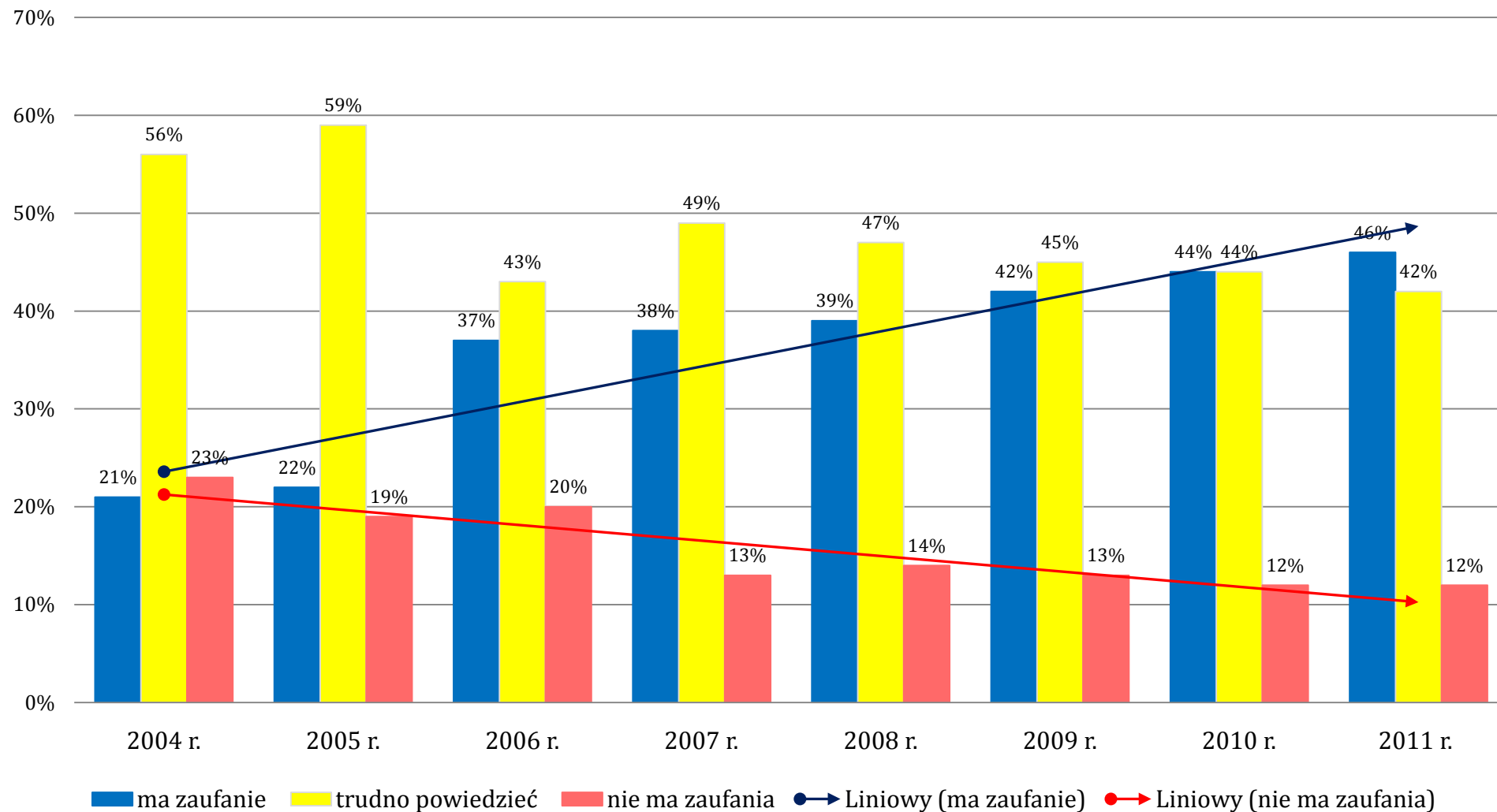
Rys 13. Ocena działalności Prezydenta Miasta Pawła Adamowicza za rok 2011
(średnia = 3,8)

Rys 14. Średnia ocen Prezydenta Miasta w latach 1999 - 2011

Rys 15. Zaufanie do Prezydenta Miasta w latach 2004 - 2011 (trend liniowy)

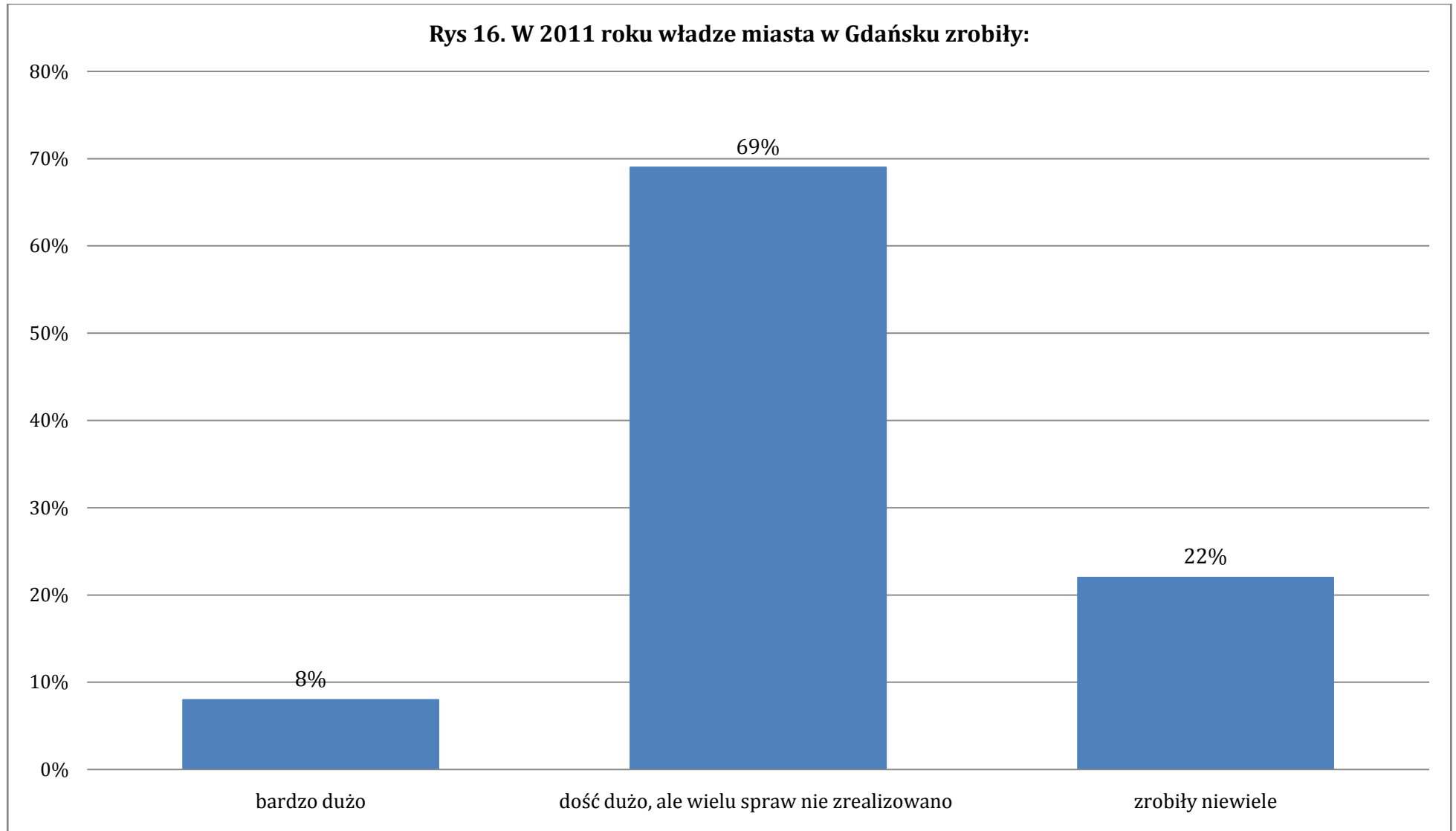

Sukcesy i porażki władz miasta

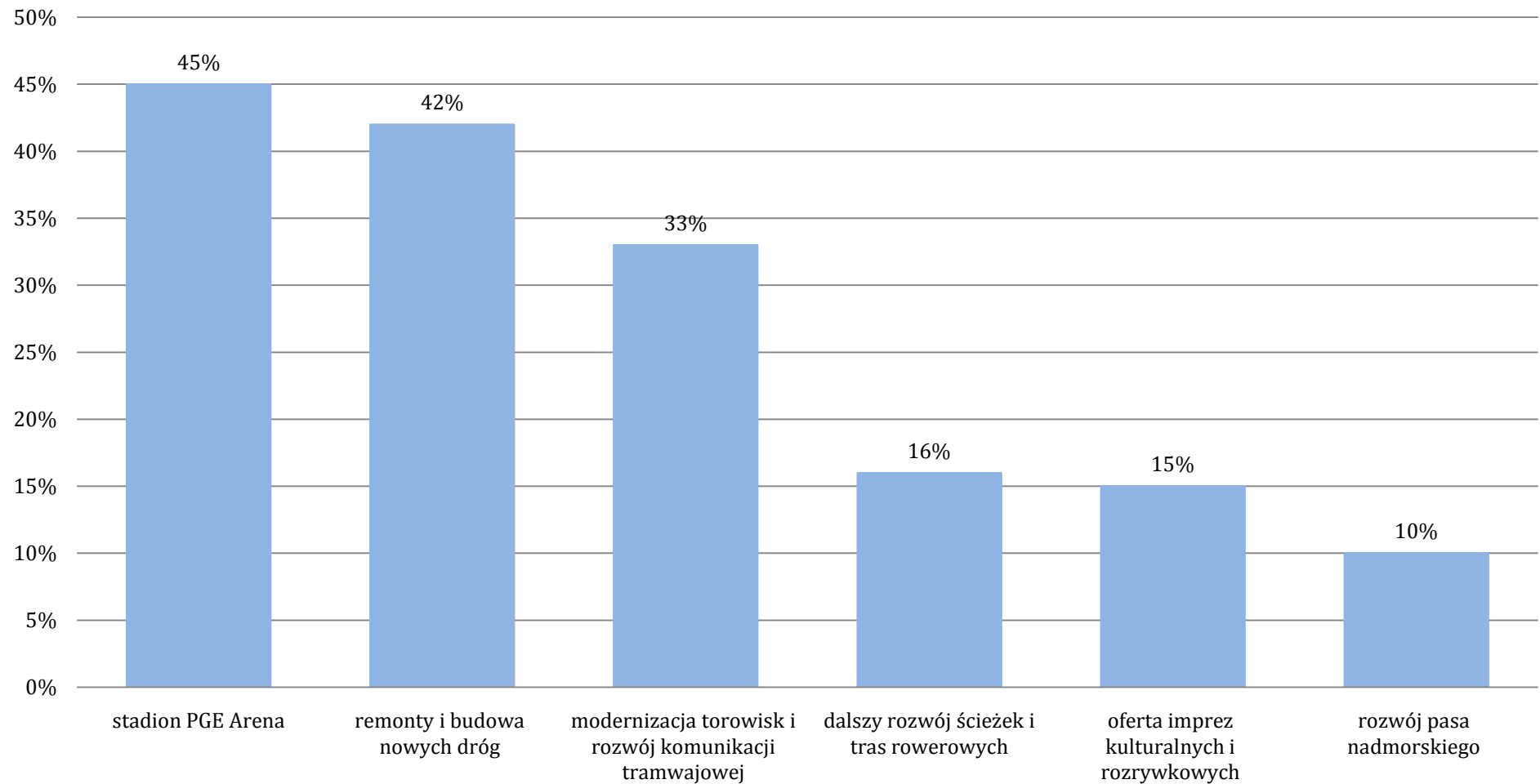
Jednym z celów badań było uzyskanie odpowiedzi na pytanie: jak gdańszczanie oceniają działalność władz miasta oraz jej osiągnięcia w okresie trwania całej kadencji przy uwzględnieniu uwarunkowań prawnych określających zakres zadań i kompetencji oraz ograniczonych możliwości finansowych. Okazuje się, że 8% badanych stwierdziło, że obecne władze miasta zrobiły dużo, 69% badanych uważa, że władze zrobiły dość dużo, ale nadal wiele spraw pozostało niezrealizowanych, zaś 22% stoi na stanowisku, że władze zrobiły niewiele – **por rys 16**.

W trakcie badań postawiono respondentom pytanie otwarte dotyczące działań lub zaniechań, które uznać można za sukces lub porażkę władz miasta w ciągu ostatniego roku. I tak **po stronie sukcesów**, jakie władze miasta mogą zapisać na swoim „koncie” w roku 2011, wymienić można zakończenie budowy stadionu PGE Arena, rozwój infrastruktury drogowej (w tym ul. Słowackiego i wiadukt, trasa WZ, obwodnica, węzeł Kliniczna, węzeł Łostowice/Nowolipie), modernizację torowisk i rozwój linii tramwajowych (Chełm), rozwój ścieżek rowerowych, ciekawą i bogatą ofertę imprez kulturalnych i rozrywkowych (w tym noc muzeów) oraz dalszy rozwój wypoczynkowo-rekreacyjnej funkcji w tzw. pasie nadmorskim – **por rys 17**. Z kolei **Po stronie porażek** władz miasta mieszkańcy zaliczali przede wszystkim wciąż nierozwiązane problemy komunikacyjne (korki na drogach), zwłaszcza w centralnej i południowej części miasta, brak znaczących inwestycji dających nowe, atrakcyjne miejsca pracy, brak zagospodarowania Wyspy Spichrzów oraz innych terenów położonych w śródmieściu (np. okolice ul. Rajskiej i Heweliusza), brak polityki mieszkaniowej zwłaszcza w zakresie budowy mieszkań komunalnych oraz podwyżki czynszów w mieszkaniach komunalnych, i wreszcie brak rewitalizacji starych dzielnic miasta (dotyczy głównie Dolnej Oruni, Nowego Portu, Olszynki). Ponadto 5% badanych zwróciło uwagę na długi miasta i postępujący proces zadłużania młodego pokolenia gdańszczan – **por rys 18**.

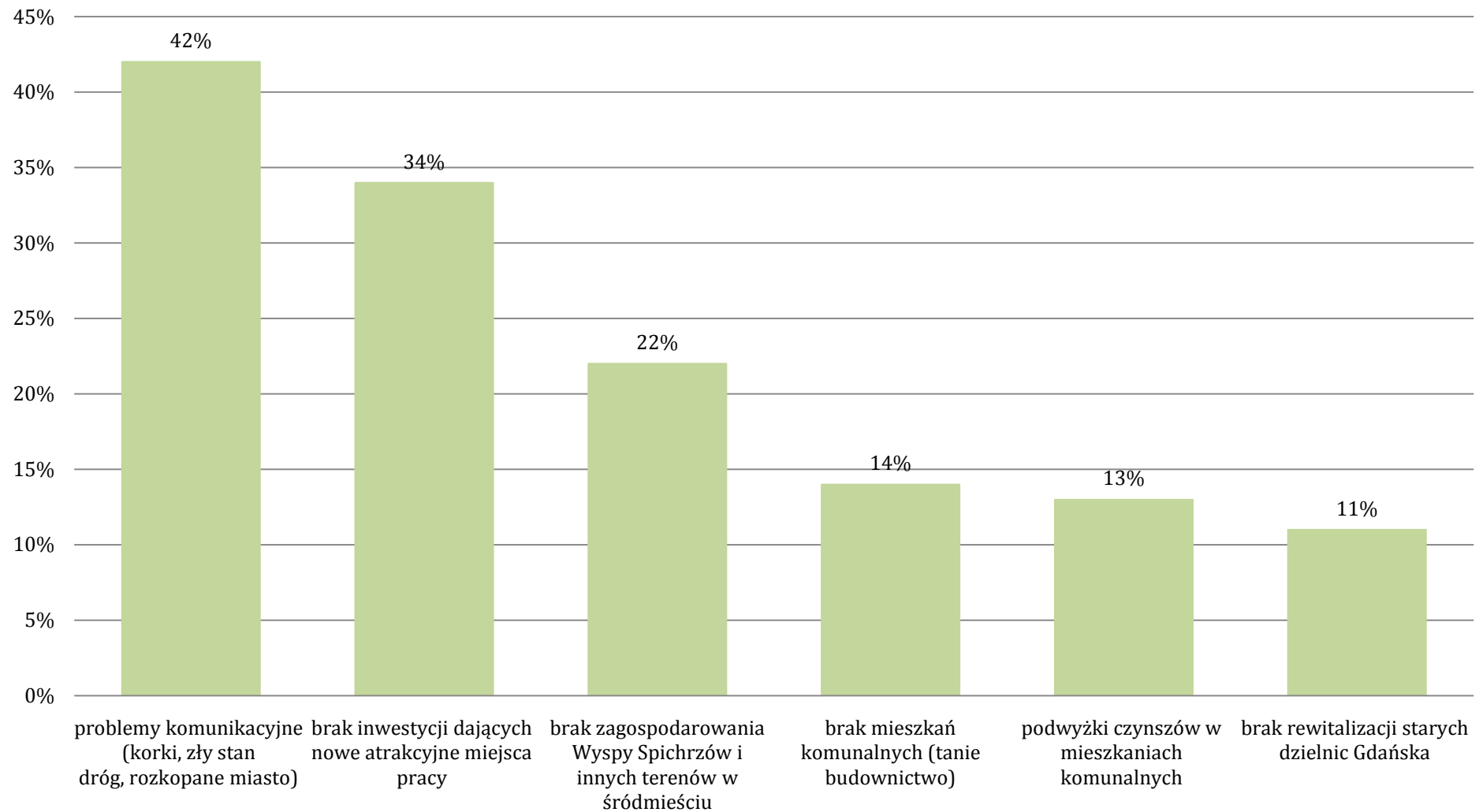
Rys 16. W 2011 roku władze miasta w Gdańsku zrobiły:

Rys 17. Największe sukcesy władz miasta w 2011 roku

Rys 18. Największe porażki władz miasta w 2011 roku

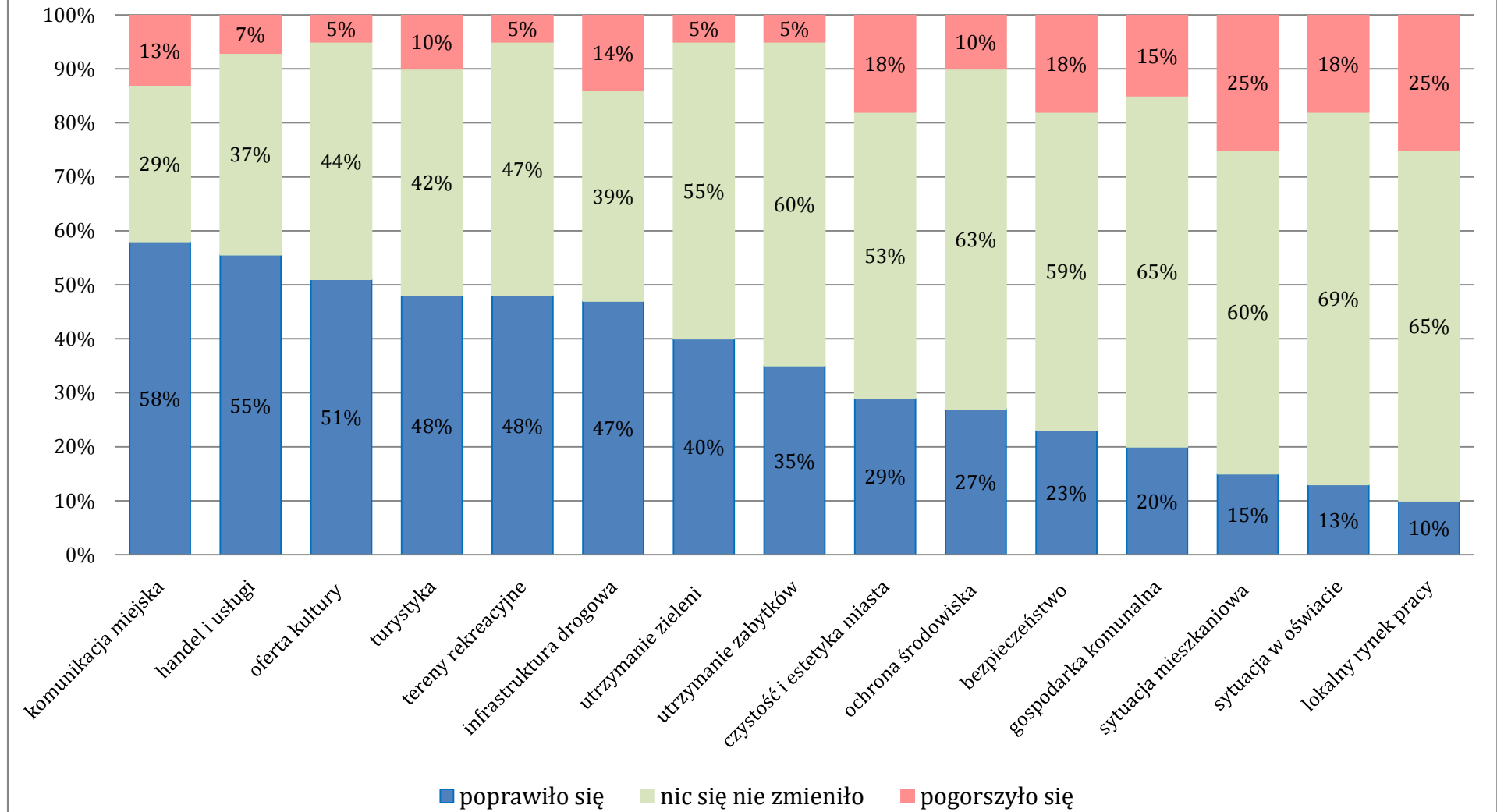

Percepcja dynamiki rozwoju miasta

Począwszy od 1999 roku gdańszczanie każdego roku proszeni są o odniesienie się do 15. obszarów życia w mieście, istotnych z punktu widzenia każdego mieszkańca. W ten sposób powstał **indeks dynamiki rozwoju miasta**. Utworzono go poprzez zarejestrowanie opinii na temat sytuacji w następujących dziedzinach: handel i usługi, turystyka, oferta kulturalna, tereny zielone, ochrona zabytków, infrastruktura drogowa, tereny i obiekty o funkcjach sportowych i rekreacyjnych, ochrona środowiska naturalnego, czystość i estetyka miasta, bezpieczeństwo i porządek publiczny, komunikacja miejska, sytuacja w oświacie, sytuacja mieszkaniowa, sytuacja na lokalnym rynku pracy, gospodarka komunalna. Do każdej z wyżej wymienionych obszarów respondent mógł odnieść się mając do wyboru trzy odpowiedzi: 1) *poprawiło się*, 2) *pogorszyło się*, 3) *nic się nie zmieniło*. Jak zatem przedstawia się percepcja poszczególnych obszarów życia w mieście w 2011 roku.

Z badań wynika, że w 2011 roku najwięcej respondentów dostrzegło pozytywne zmiany w takich obszarach funkcjonowania miasta jak: komunikacja miejska, sieć handlowo-usługowa, oferta kulturalna, turystyka, tereny rekreacyjne, infrastruktura drogowa, natomiast w takich obszarach jak sytuacja mieszkaniowa, sytuacja w oświacie oraz lokalny rynek pracy dostrzegano stagnację lub pogorszenie sytuacji – **por rys. 19**. Pozytywna dynamika zmian w większym stopniu dostrzeżona została w tych sferach życia, za które główną odpowiedzialność ponoszą władze miasta, natomiast w rozwiązywaniu problemów, które dalece wykraczają poza kompetencje władz lokalnych i uzależnione są od rozwiązań makroekonomicznych, wskazywanie na poprawę sytuacji występuje już nieco rzadziej (np. rynek pracy, sytuacja mieszkaniowa, oświata, bezpieczeństwo). Dowodzi to jednoznacznie o znaczącej roli samorządu jako instytucji bardziej skutecznej w rozwiązywaniu problemów niż władza centralna.

Rys 19. Percepcja zmian w mieście

Przypatrzmy się teraz jak przedstawiała się percepcja poszczególnych obszarów życia w mieście w latach 1999 – 2011. W celu dokonania analizy porównawczej dla każdego obszaru obliczono saldo – tj. różnicę pomiędzy odsetkiem odpowiedzi „poprawiło się” i „pogorszyło się”. W tabeli nr 1 zamieszczono salda odpowiedzi (ocen). Znak „+” informuje, że zanotowano przewagę (o podaną liczbę procentów) ocen pozytywnych („poprawiło się”) nad negatywnymi („pogorszyło się”). Znak „-”, oznacza, że ocen pozytywnych było mniej niż negatywnych (także o podaną liczbę procentów). W obliczeniu salda nie uwzględniono odpowiedzi ambiwalentnych – „nic się nie zmieniło”.

Analizując dane zamieszczone **w tabeli 2 oraz na wykresach od 20 do 35** pamiętać należy, iż proces percepcji ma zawsze charakter subiektywny (ukazuje subiektywny sposób widzenia rzeczywistości przez jednostkę). Po drugie, na sposób postrzegania zmian wpływ ma nie tylko prowadzona polityka inwestycyjna miasta, ale również polityka informacyjna oraz tzw. szum medialny, który w znaczący sposób kreuje obraz rzeczywistości. Po trzecie na sposób postrzegania sytuacji w mieście ma wpływ sytuacja ogólnopolska (ekonomiczna, polityczna i społeczna). Generalnie stwierdzić można, że percepcja jest procesem poznawczym uwarunkowanym wieloma czynnikami społecznymi i ekonomicznymi, zarówno na poziomie lokalnym oraz ponadlokalnym, jak również czynnikami o charakterze psychologicznym.

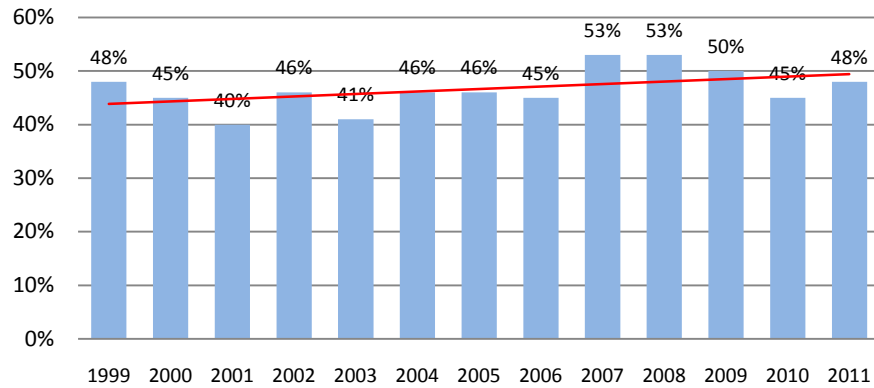
Biorąc pod uwagę wszystkie 15 obszarów i uśredniając wynik dochodzimy do pozytywnej konkluzji: w latach 1999 - 2011 zaobserwować można trwały trend polegający na wzroście dodatniego salda w odsetkach mieszkańców pozytywnie i negatywnie oceniających zmiany zachodzące w mieście. Przybyło optymistów, ubyło pesymistów. Choć w różnych okresach saldo to bywało zmienne, raz na linii wzrostu, raz spadku, to jednak biorąc długą perspektywę czasową trend wciąż znajduje się na linii systematycznego wzrostu – **por rys. 35**.

Tabela 2. Percepcja dynamiki rozwoju miasta w 15 obszarach funkcjonowania - saldo (w%)

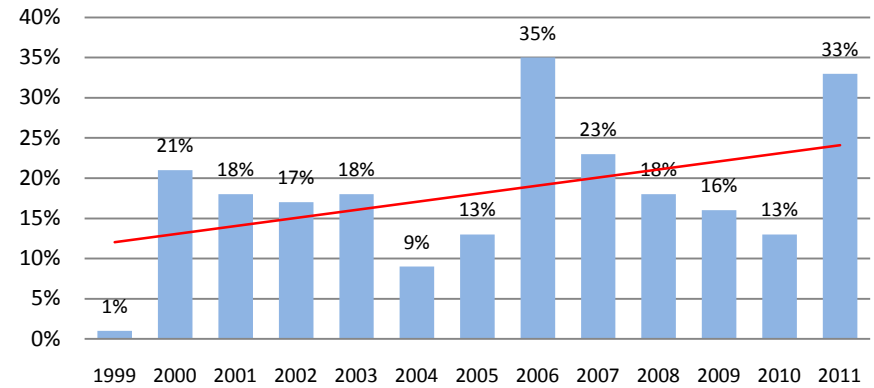
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Handel i usługi	+ 48	+ 45	+ 40	+46	+ 41	+ 46	+ 46	+ 45	+ 53	+ 53	+ 50	+ 45	+ 48
Oferta kulturalna miasta	+ 14	+ 24	+ 23	+25	+ 27	+ 27	+ 29	+ 36	+ 30	+ 33	+ 34	+ 39	+ 46
Komunikacja miejska	+ 16	+ 17	+ 26	+26	+ 25	+ 12	+ 16	+ 10	+ 24	+ 28	+ 34	+ 40	+ 45
Tereny rekreacyjne	+ 35	+ 31	+ 28	+22	+ 28	+ 28	+ 30	+ 29	+ 36	+ 32	+ 34	+ 40	+ 43
Turystyka	+ 28	+ 23	+ 14	+20	+ 20	+ 31	+ 41	+ 39	+ 39	+ 36	+ 38	+ 32	+ 38
Utrzymanie zieleni miejskiej	+ 34	+ 30	+ 40	+36	+ 31	+ 27	+ 38	+ 35	+ 31	+ 31	+ 35	+ 36	+ 35
Infrastruktura drogowa	+ 1	+ 21	+ 18	+17	+ 18	+ 9	+ 13	+ 35	+ 23	+ 18	+ 16	+ 13	+ 33
Stan i utrzymanie zabytków	+ 39	+ 39	+ 41	+37	+ 30	+ 36	+ 35	+ 35	+ 29	+ 33	+ 33	+ 28	+ 30
Ochrona środowiska	+ 13	+ 15	+ 22	+14	+ 12	+ 13	+ 14	+ 28	+ 8	+ 8	+ 14	+ 16	+ 17
Czystość i estetyka miasta	+ 18	+ 21	+ 22	+25	+ 28	+ 11	+ 16	+ 27	+ 22	+ 16	+ 20	+ 11	+ 11
Bezpieczeństwo	- 65	- 37	- 18	- 17	- 17	- 32	- 11	+ 17	+ 7	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5
Gospodarka komunalna *									+ 5	+ 2	0	- 2	+5
Oświata	- 29	- 21	- 14	- 4	- 10	- 14	- 2	+ 4	+ 2	+1	- 3	- 1	- 5
Sytuacja mieszkaniowa	- 46	- 42	- 27	- 29	- 29	- 21	- 20	+ 2	0	+ 2	- 8	- 2	- 10
Rynek pracy	- 57	- 59	- 71	- 70	- 62	- 40	- 20	+ 1	+ 10	+ 9	- 22	- 28	- 15
Ogółem	+3,5	+7,6	+10,3	+10,6	+10,1	+9,5	+16,1	+22,5	+21,3	+20,2	+18,4	+17,9	+21,5

* bark pomiaru w latach poprzednich

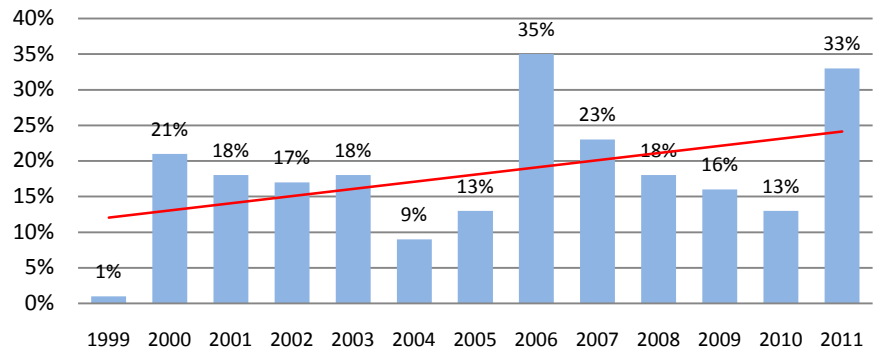
Rys 20. Handel i usługi - trend w saldach (trend liniowy)

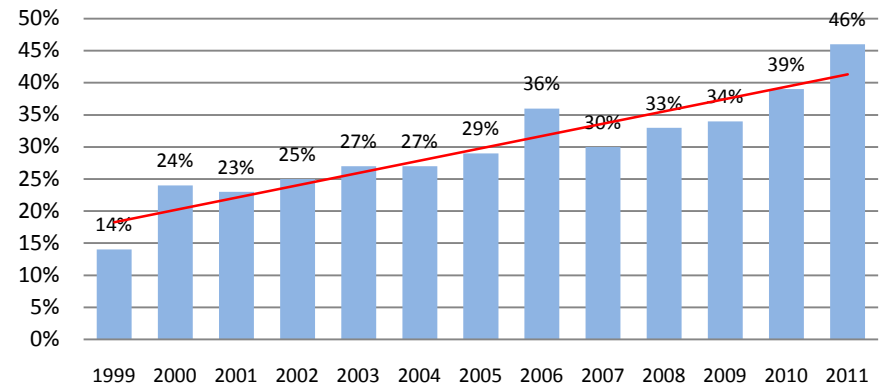
Rys 21. Turystyka - trend w saldach (trend liniowy)

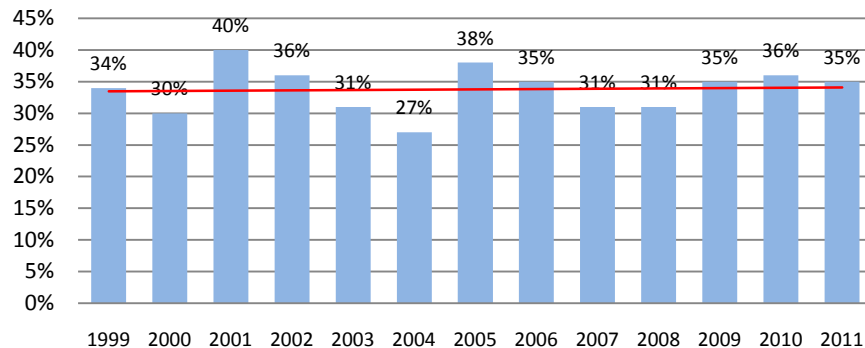
Rys 22. Infrastruktura drogowa - trend w saldach (trend liniowy)

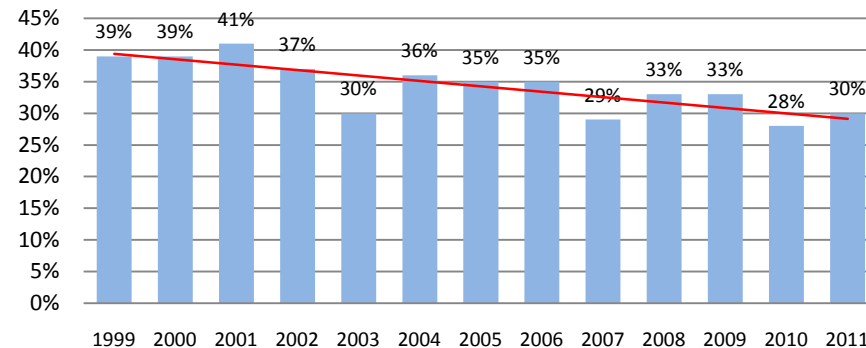
Rys 23. Oferta kulturalna - trend w saldach (trend liniowy)

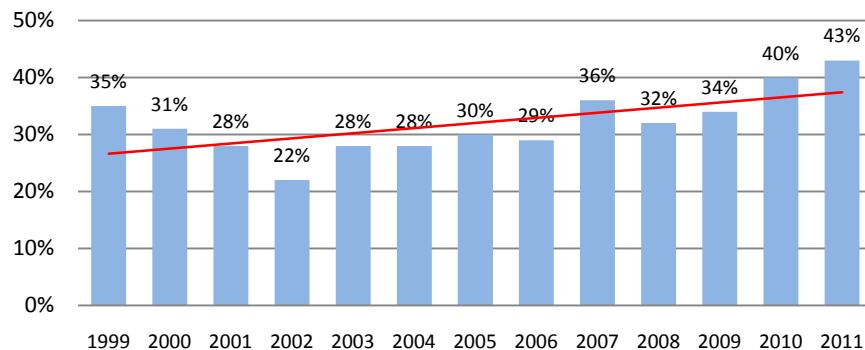
Rys 24. Utrzymanie zieleni - trend w saldach (trend liniowy)

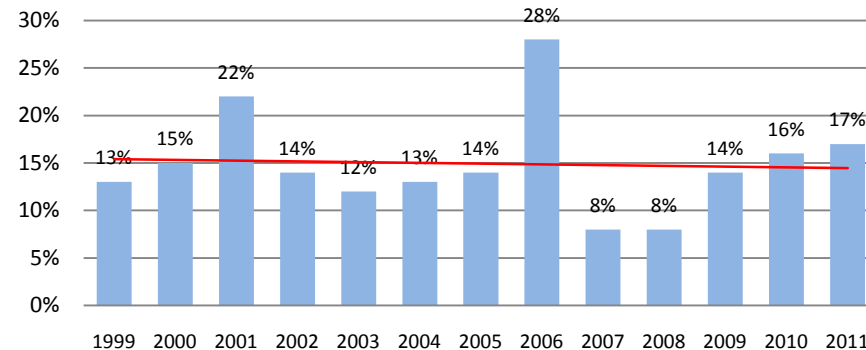
Rys 25. Utrzymanie zabytków - trend w saldach (trend liniowy)

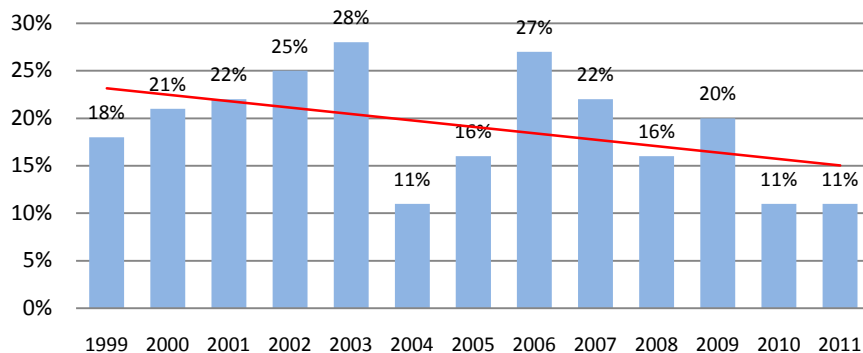
Rys 26. Tereny rekreacyjne - trend w saldach (trend liniowy)

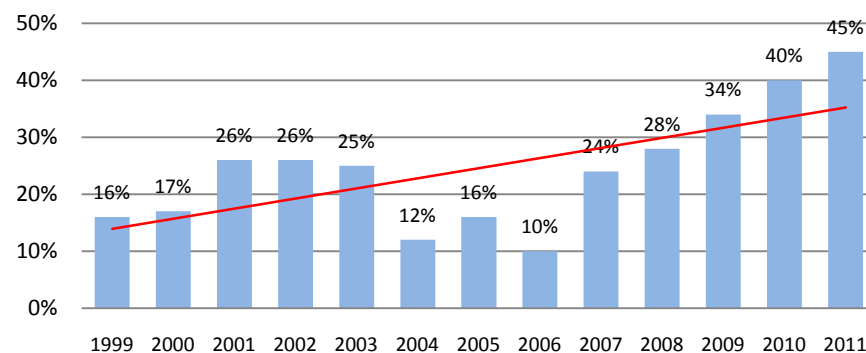
Rys 27. Ochrona środowiska - trend w saldach (trend liniowy)

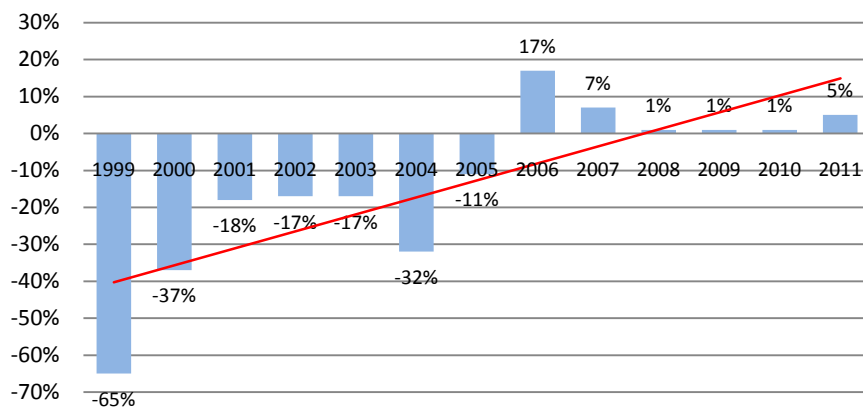
Rys 28. Czystość i estetyka miasta - trend w saldach (trend liniowy)

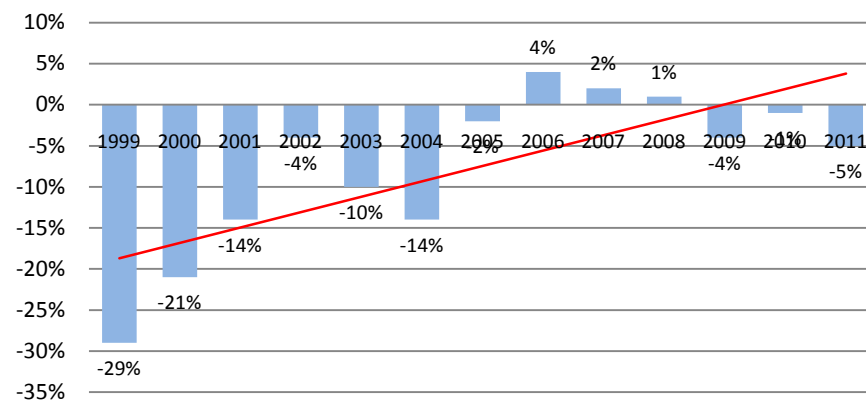
Rys 29. Komunikacja miejska - trend w saldach (trend liniowy)

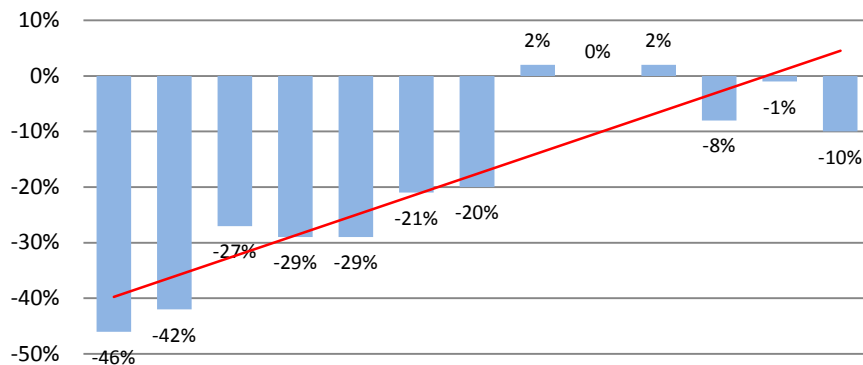
Rys 30. Bezpieczeństwo - trend w saldach (trend liniowy)

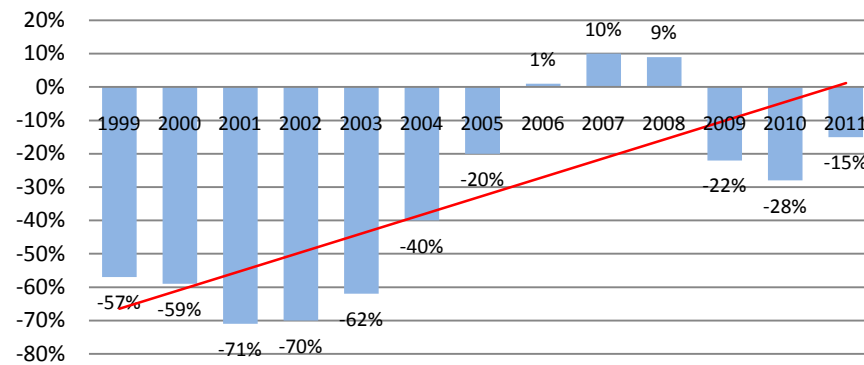
Rys 31. Oświata - trend w saldach (trend liniowy)

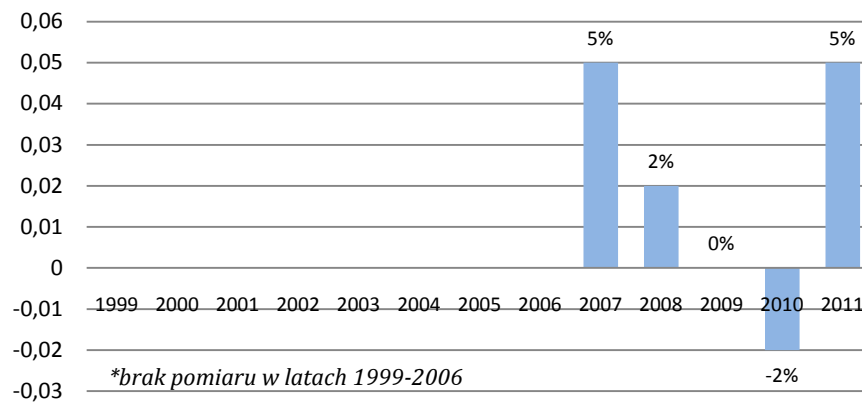
Rys 32. Sytuacja mieszkaniowa - trend w saldach (trend liniowy)

Rys 33. Lokalny rynek pracy - trend w saldach (trend liniowy)

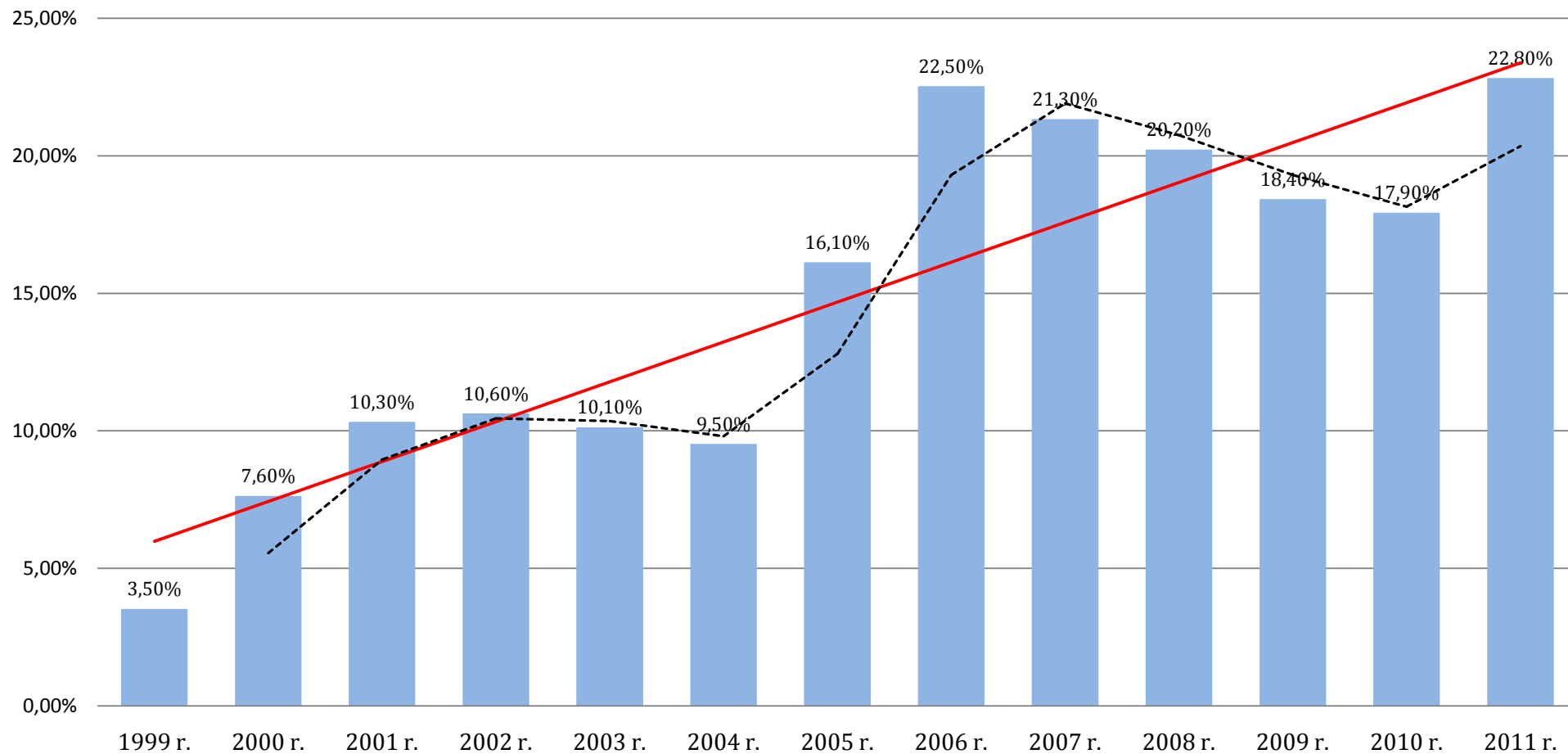
Rys 34. Gospodarka komunalna - trend w saldach *

Rys 35. Percepcja zmian w mieście - trend w saldach

Wskaźnik sumaryczny uwzględniający łącznie 15 w/w obszarów funkcjonowania miasta.

Linia czerwona - trend liniowy. Linia czarna przerywana - trend obliczony na podstawie średniej ruchomej.

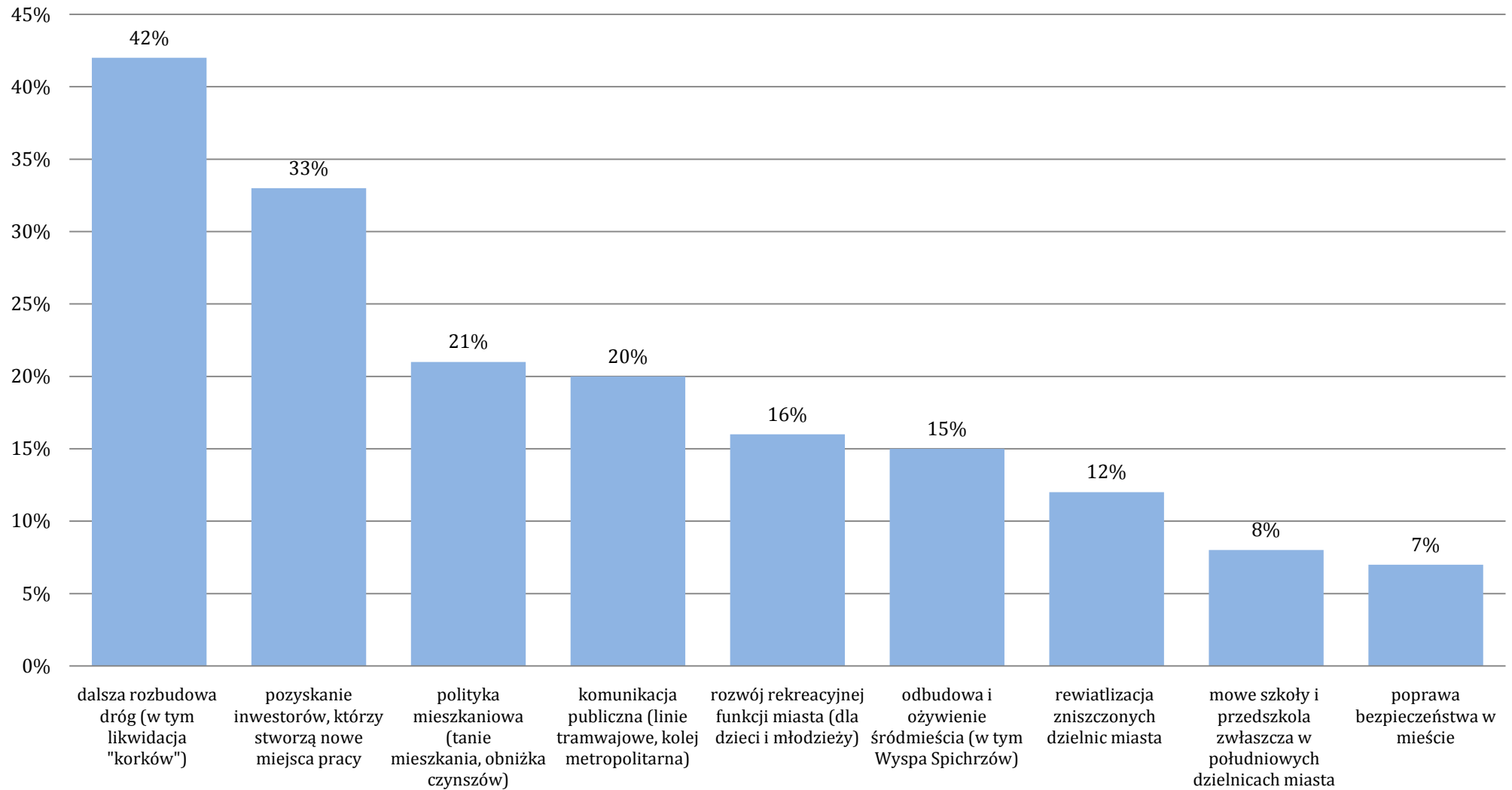

Hierarchia problemów miasta

Dla zarejestrowania problemów związanych bezpośrednio z życiem miasta oraz jego mieszkańcami posłużono się techniką projekcyjną i zadano respondentom następujące pytanie otwarte: ***Jakimi problemami w mieście powinny się zająć władze Gdańska w pierwszej kolejności – np. gdyby był(a) Pan(i) prezydentem lub radnym(a), to co chciał(a)by Pan(i) zrobić, czym chciał(a)by się Pan(i) zająć w pierwszych miesiącach swojej działalności?*** Świadomie zadano pytanie otwarte i zrezygnowano z przedstawienia badanym listy problemów w mieście, do których mieliby się oni odnieść. Prowadzone badanie nie miało na celu ustalenia obiektywnych problemów w mieście istotnych z punktu widzenia urbanistów czy polityków, lecz zarejestrowanie tego, jak widzą te problemy sami gdańszczanie, jakie dostrzegają uciążliwości, które z nich są najistotniejsze, czego się obawiają, co chcieliby zmienić w swoim mieście. Jest to zagadnienie ważne, gdyż zbadanie poglądów mieszkańców na temat problemów miasta jest istotne dla ich aktywności w kierunku ich rozwiązywania. Celem analizy wypowiedzi badanych było ich zestawienie i hierarchiczne uszeregowanie (od najczęściej do najrzadziej występujących) – **por rys 36.**

Na plan pierwszy wysuwają się zagadnienia związane z koniecznością dalszej rozbudowy i modernizacji dróg, torowisk i węzłów komunikacyjnych, a co z tym się wiąże także zredukowanie zatorów na drogach (korki). Na ten problem wskazało aż 42% badanych. Na drugim miejscu znalazły się działania ściśle związane z koniecznością pozyskiwania inwestorów, którzy stworzą nowe, atrakcyjne miejsca pracy (33%). Są to dwa – zdaniem mieszkańców - najważniejsze problemy miasta wymagające szczególnej aktywności ze strony władz lokalnych. Dalsze problemy wymieniane w kolejności to: polityka mieszkaniowa, w tym budowa tanich mieszkań komunalnych i obniżka (lub brak podwyżek) czynszów za mieszkania komunalne (21%), rozwój komunikacji publicznej poprzez budowę nowych linii tramwajowych oraz kolei metropolitarnej (20%), rozwój wypoczynkowej i rekreacyjnej funkcji miasta (16%), odbudowa i ożywienie obszarów śródmiejskich, w tym Wyspy Spichrzów (15%), rewitalizacja zniszczonych dzielnic Gdańska (12%), budowa nowych szkół i przedszkoli w nowych dzielnicach (8%) oraz poprawa bezpieczeństwa w mieście (7%). Inne problemy były wskazywane przez ,mniej niż 5% badanych.

Rys 36. Hierarchia problemów w mieście w opinii mieszkańców

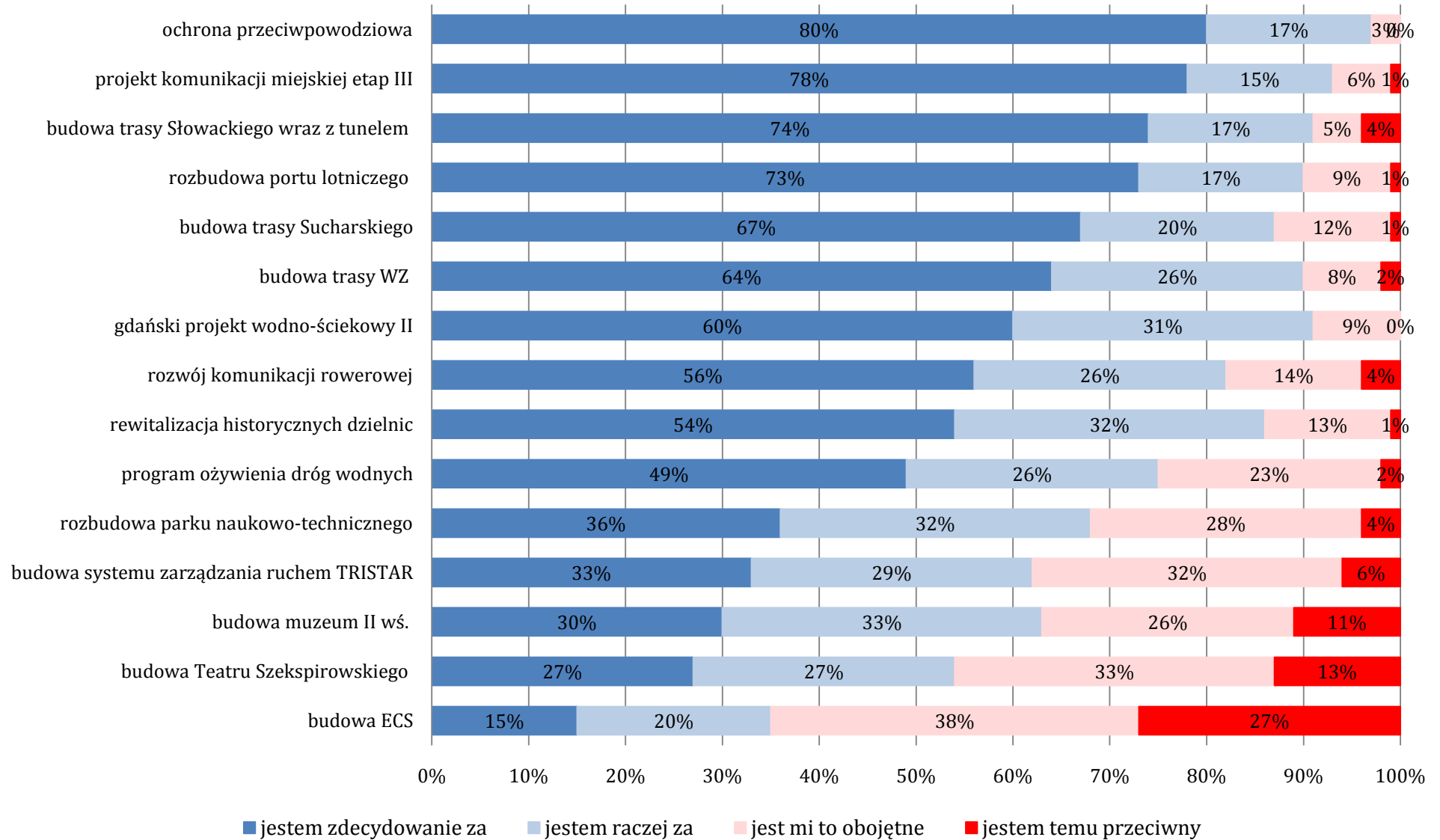

Opinie na temat planowanych i realizowanych inwestycji

Rozwój miasta zakłada konieczność podejmowania szeregu decyzji, które zmieniają obraz i funkcje miasta. Wiadomo, że Gdańsk odziedziczył niedostosowany do współczesnych potrzeb układ komunikacyjny oraz zużytą już infrastrukturę techniczną i drogową. Częściowym rozwiązaniem kluczowych problemów występujących w mieście mają być inwestycje planowane przez władze Gdańska. Dodatkowo mają to być też inwestycje, które mają budować tożsamość miasta oraz wzmacniać jego funkcję kulturalną i historyczną. Czy jednak spotykają się one z akceptacją mieszkańców? Które z nich uważane są za pilne i ważne? W trakcie badań przedstawiono respondentom „pod osąd” 15 planowanych lub już realizowanych inwestycji.

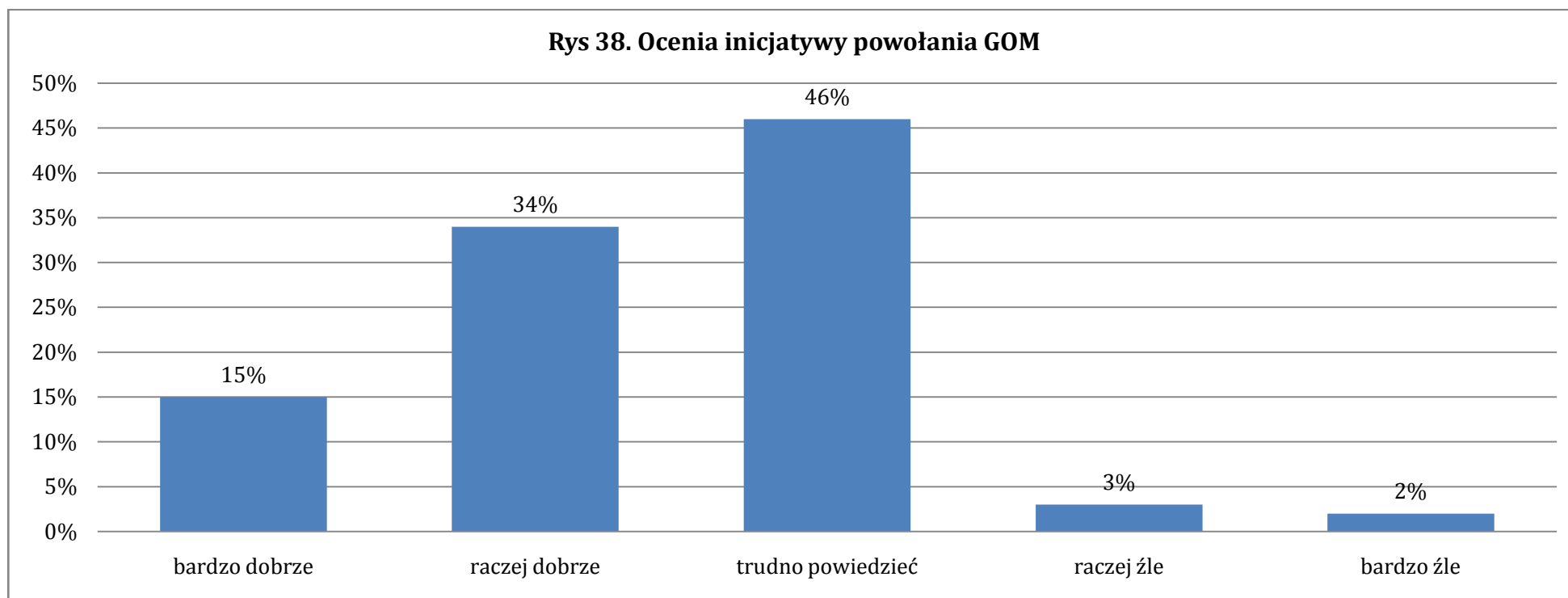
Gdańszczanie w zdecydowanej większości akceptują zamierzenia inwestycyjne władz miasta. Niemal wszystkie planowane inwestycje, poza jedną, uzyskały aprobatę większości mieszkańców. Respondenci w sposób najbardziej zdecydowany opowiedzieli się za tymi inwestycjami, które przynoszą korzyści nie tylko miastu, ale także im samym. Są to głównie inwestycje związane z infrastrukturą drogową i komunikacyjną oraz z tzw. infrastrukturą techniczną. I tak największą aprobatę zyskuje projekt ochrony przeciwpowodziowej polegający na budowie i modernizacji systemu odprowadzania wód opadowych (97% - łącznie odpowiedzi *zdecydowanie za* i *raczej za*), projekt komunikacji miejskiej polegający na wymianie autobusów i tramwajów na niskopodłogowe oraz budowa linii tramwajowej na Chełmie (93%), dalsza budowa trasy Słowackiego wraz z tunelem pod Martwą Wisłą (91%), rozbudowa portu lotniczego w Rębiechowie (90%), budowa trasy Sucharskiego (87%) oraz trasy WZ (90%). Z kolei z najniższą akceptacją spotykają się inwestycje mające charakter elitarny (np. teatr Szekspirowski – 54%) lub historyczno-symboliczny (np. Europejskie Centrum Solidarności – 35%) – **por. rys 37**

Rys 37. Opinie na temat planowanych i realizowanych inwestycji w mieście

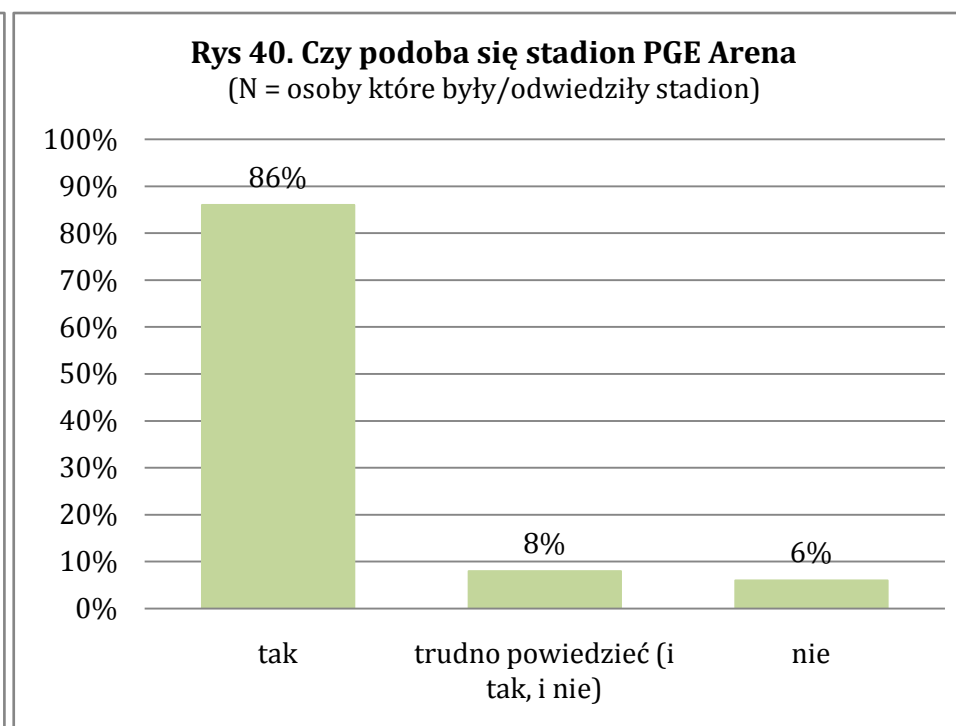
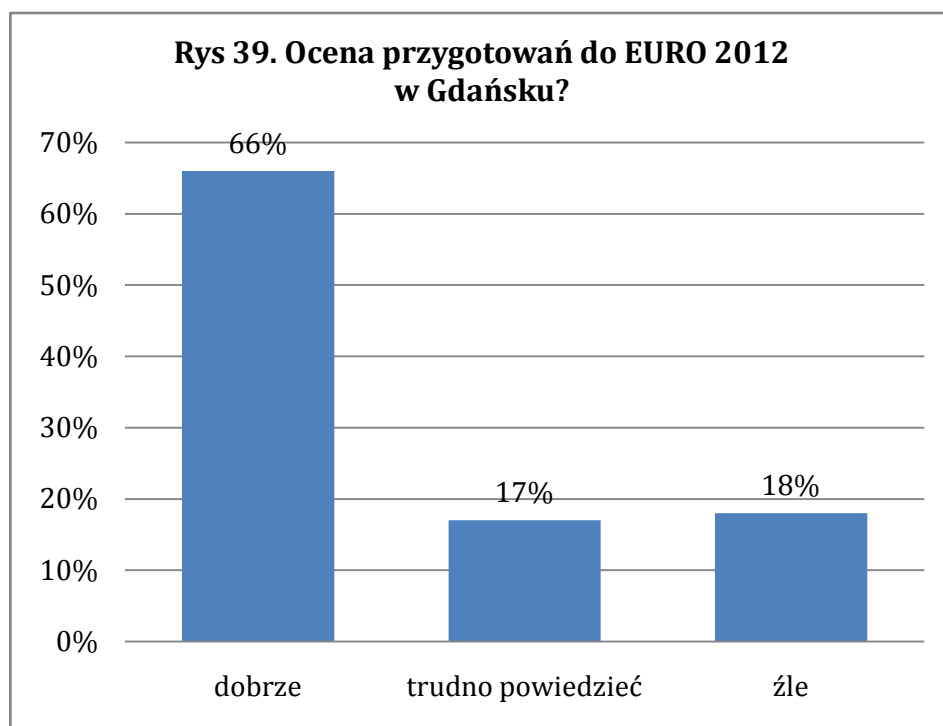
Opinie na temat inicjatywy powołania GOM

Gdański Obszar Metropolitalny GOM to samorządowe stowarzyszenie powstałe z inicjatywy Prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza. Tworzą je aktualnie 34 jednostki samorządu terytorialnego: 27 gmin i 7 powiatów. Działalność GOM doprowadzić ma do silniejszej integracji samorządów w zakresie działań gospodarczych, turystycznych, infrastrukturalnych i inwestycyjnych, a także legislacyjnych mających na celu prawne usankcjonowanie metropolii. Z badań wynika, że prawie połowa badanych dobrze ocenia tę inicjatywę (49%), blisko połowa nie ma zdania (46%) i tylko 5% jest temu przeciwna – **por rys 38**.

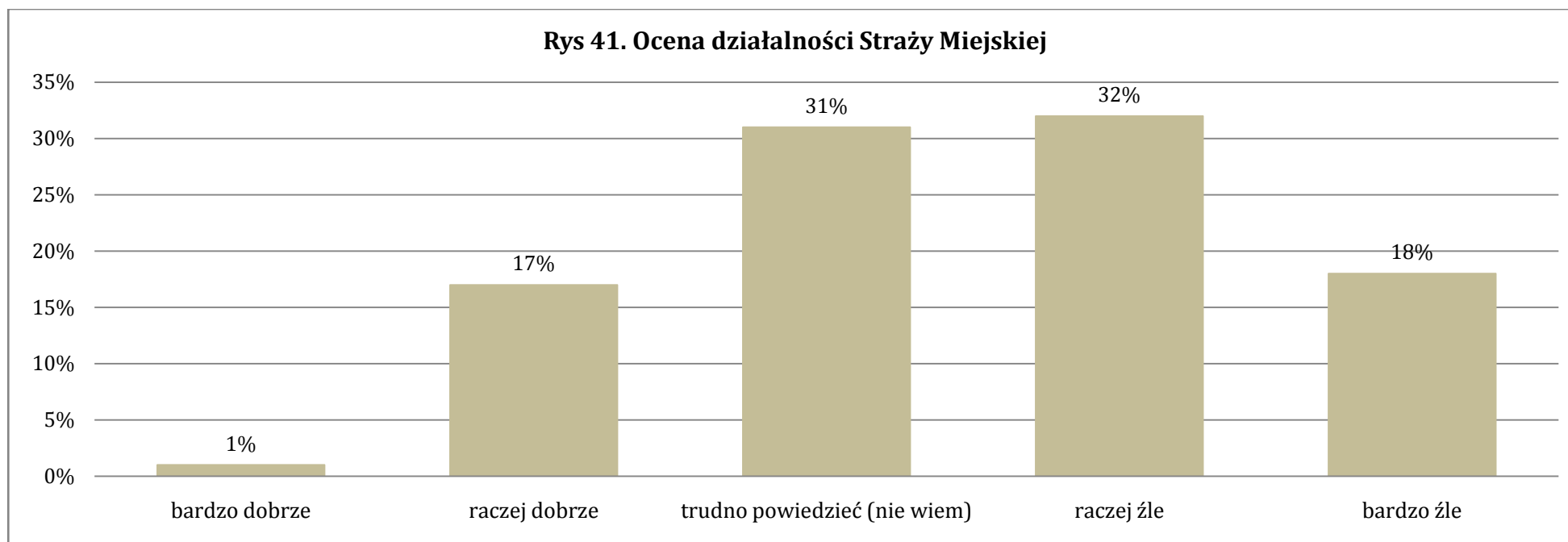
EURO 2012 – ocena przygotowań i opinie na temat stadionu PGE Arena

W związku ze zbliżającymi się mistrzostwami w piłce nożnej EURO 2012, mieszkańcom Gdańska zadano pytanie o ocenę przygotowań do tych mistrzostw. Jak wynika z badań 66% respondentów dobrze ocenia przygotowania do EURO 2012, 17% nie ma na ten temat zdania (osoby te deklarują brak orientacji w tej kwestii), natomiast 18% ocenia je negatywnie - **por rys 39**. Zwrócić należy uwagę na fakt, że **połowa badanych (50%) odwiedziła już nowy stadion PGE Arena** (w ramach dni otwartych lub z okazji meczu ligowego). Osoby te w zdecydowanej większości pozytywnie oceniły jakość i estetykę stadionu (86%) – **por rys 40**.

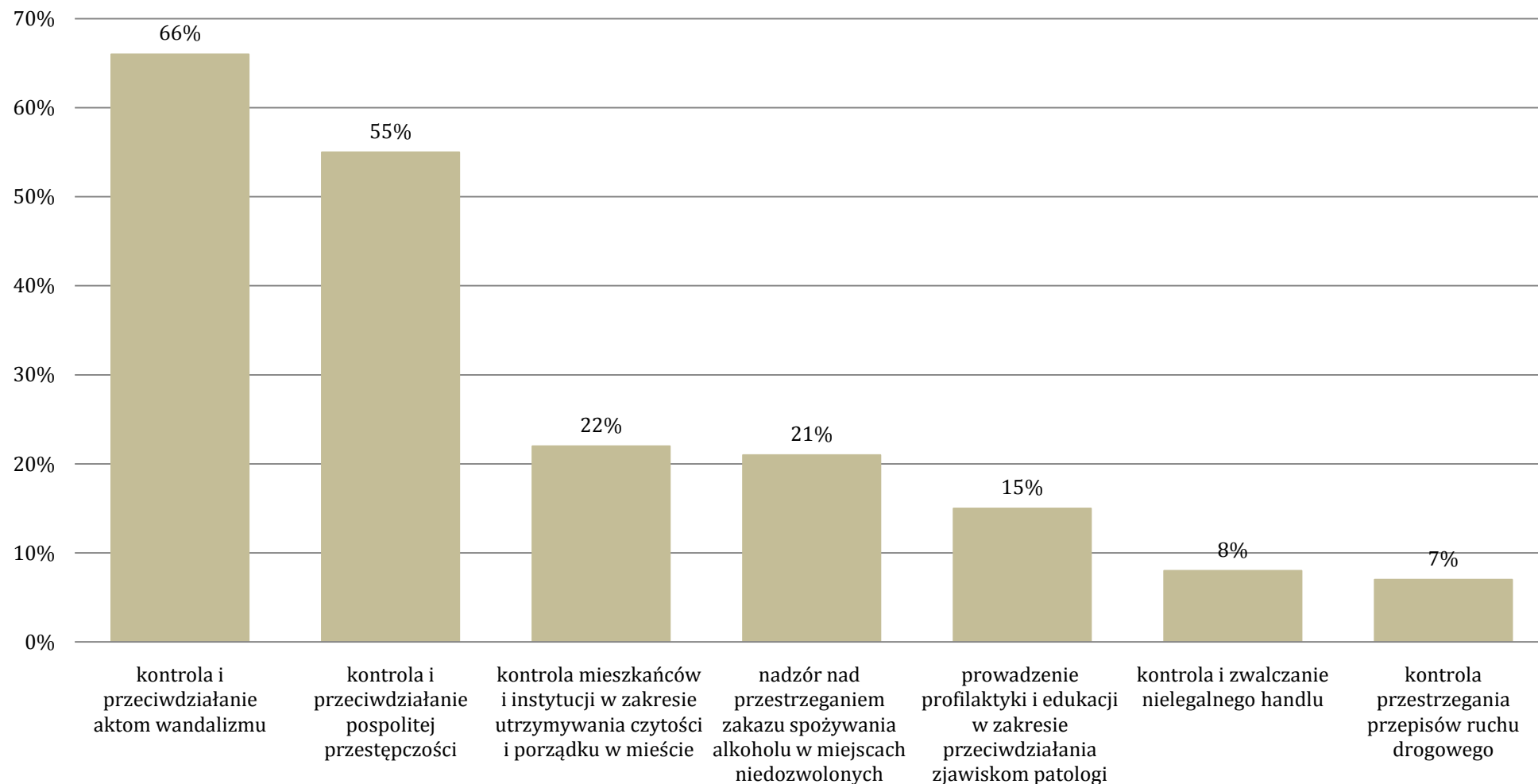

Straż Miejska – ocena działalności i oczekiwania mieszkańców

Z przeprowadzonych badań wynika, że w ciągu ostatnich 2-3 lat zdecydowana większość badanych gdańszczan (69%) nie miała bezpośredniego kontaktu z pracownikami Straży Miejskiej, 11% korzystała z ich usług, 18% została przez nich ukarana lub pouczone, a 2% zwracała się o pomoc, ale jej nie otrzymała. Generalnie obraz pracy Straży Miejskiej nie przedstawia się dobrze – połowa badanych źle ocenia pracę Straży Miejskiej (50%) – **por rys 41**. Mieszkańcy Gdańska postrzegają miejskich strażników przede wszystkim jako funkcjonariuszy polujących na źle zaparkowane samochody oraz zwalczających niegroźny handel uliczny. Tymczasem gdańszczanie oczekują od Straży Miejskiej większego zaangażowania w przeciwdziałanie aktom wandalizmu (66%) i pospolitej przestępczości (55%) – **por rys 42**.

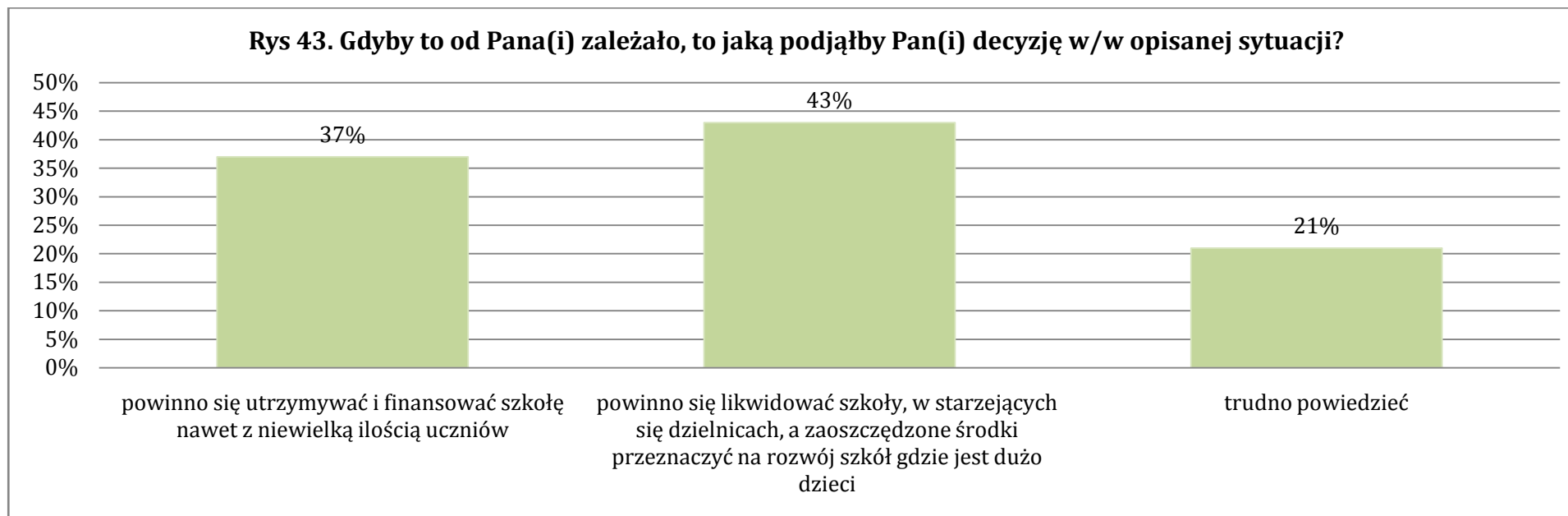

Rys 42. W jakich obszarach działalności jest za mało Straży Miejskiej

Problem szkół w starzejących się dzielnicach

Obecnie w niektórych dzielnicach miasta obserwujemy proces starzenia się społeczeństwa. W związku z tym władze miasta często mają dylemat: czy nadal utrzymywać i finansować szkołę z niewielką i malejącą ilością uczniów (w dzielnicy, w której procesy demograficzne prowadzą do spadku liczny dzieci w wieku szkolnym), czy też taką szkołę stopniowo likwidować, a dzieci przenieść do innej, większej szkoły, a zaoszczędzone w ten sposób środki finansowe skierować do szkół gdzie są dzieci. W przypadku zaistnienia wyżej opisanej sytuacji nieco więcej badanych opowiada się za likwidacją takich szkół (43%) niż za ich utrzymywaniem (37%). Oczywiście mieszkańcy starszych i centralnych dzielnic miasta nieco częściej opowiadają się za utrzymaniem takich szkół, zaś mieszkańcy nowych, rozwijających się dzielnic i osiedli, zwłaszcza w południowej części miasta, nieco częściej są za ich likwidacją – **por rys 43**.

Opinie na temat przekazywania miejskich gruntów z bonifikatą

W trakcie badań zapytano mieszkańców Gdańska o to, czy ich zdaniem Miasto w uzasadnionych sytuacjach powinno mieć możliwość przekazywania gruntów miejskich z bonifikatą 99% na cele użytku publicznego. Okazało się, że o ile w przypadku organizacji pozarządowych i innych podmiotów, które prowadzą działalność charytatywną, leczniczą, wychowawczą lub kulturalną, osoby badane w większości opowiedziały się za taką możliwością (76% odpowiedzi „tak”), o tyle w przypadku kościołów i związków wyznaniowych w większości były temu przeciwnie (75% odpowiedzi „nie”) – **por rys 44.**

Autorytety i liderzy opinii związani z Gdańskiem

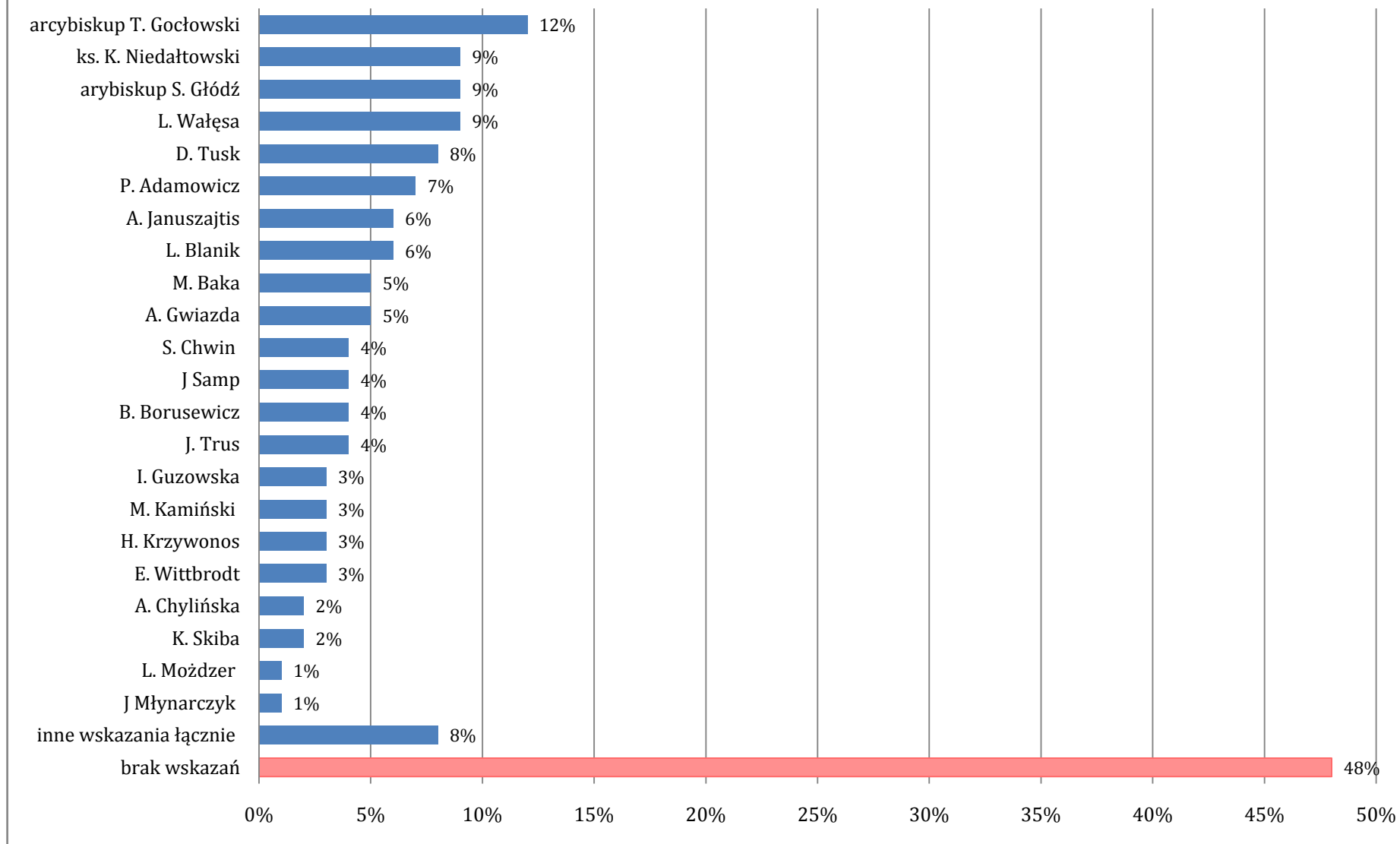
Autorytet - (z łaciny *auctoritas* – powaga moralna, znaczenie), prestiż osoby oparty na uznanych i cenionych w danym środowisku społecznym wartościach

Lider opinii - osoba, która ze względu na swą wiedzę, doświadczenie, cechy osobowości, sprawowane funkcje stanowi dla innych wzór do naśladowania, i której rady i opinie uznawane są za ważne informacje kształtujące postawy społeczne.

We współczesnych i postnowoczesnych społeczeństwach obserwujemy obecnie deficyt autorytetów w życiu publicznym. Niektórzy socjologowie mówią nawet o kryzysie autorytetu. Świadczą o tym także ogólnopolskie badania socjologiczne¹. W celu zweryfikowania tej tezy zadano gdańszczanom następujące pytanie: „*Kto spośród liderów opinii, znanych postaci, ludzi kultury, mediów, polityki, nauki czy sportu związanych z Gdańskiem, jest dla Pana(i) autorytetem, osobą, którą Pan(i) osobiście ceni, i z opinią której Pan(i) się liczy?*”. Niestety wyniki nie są optymistyczne – aż 48% gdańszczan nie dostrzega autorytetów w życiu publicznym. Pozostałe 52% badanych wymieniło w sumie kilkadziesiąt postaci, reprezentujących dość różnorodne dziedziny życia. Wśród osób wymienianych pojawiały się najczęściej osoby duchowne (arcybiskup T. Gocłowski, ks K. Niedałtowski, arcybiskup S. Głódź), legendy Solidarności (L. Wałęsa, A. Gwiazda, H. Krzywonos) politycy (D. Tusk, P. Adamowicz, B. Borusewicz), dziennikarz (J. Trust) sportowcy i zarazem posłowie (L. Blanik, I Guzowska), literaci i pisarze (S. Chwin, J. Samp), aktor (M. Baka), podróżnik (M. Kamiński) oraz przedstawiciele muzyki rozrywkowej i poważnej (A. Chylińska, K. Skiba, L. Możdżer) – **por. rys 45**.

¹ Z badań przeprowadzonych przez CBOS wynika, że Ponad połowa (57%) Polaków nie dostrzega w życiu publicznym osób, które można uznać za autorytet. Tylko co trzeci badany (35%) wymienia jakiś osobę życia publicznego, która stanowi dla niego autorytet i wzorzec – najczęściej wymieniano Jana Pawła II, zaś inne osoby były wymieniane przez mniej niż 5% badanych (*Wzory i autorytety Polaków*. Komunikat z badań, CBOS, Warszawa 2009)..

Rys 45. Autorytety i liderzy opinii związani z Gdańskiem

Podsumowanie

- **Zainteresowanie działalnością władz miasta**

W okresie ostatnich kilkunastu lat (1996 – 2011) zaobserwować można niewielki, ale widoczny pozytywny trend – stopniowo wzrasta odsetek gdańszczan deklarujących względne zainteresowanie polityką lokalną (odpowiedzi „*zdecydowanie tak*” i „*raczej tak*”) – z 54% w 1996 roku do 70% w 2011 roku, przy jednoczesnym spadku odsetka osób deklarujących brak zainteresowania polityką lokalną – z 46% w 1996 roku do 30% w 2011 roku

- **Źródła pozyskiwania informacji na temat działalności władz miasta**

W stosunku do okresu sprzed 10 lat odnotować należy wzrost popularności stron internetowych UM (z 4% w 2000 r. do 21% w 2011 r), stron internetowych różnych portali lokalnych (z 12% do 51%) oraz biuletynu „Herold Gdański” (z 9% do 12%). Zmalało natomiast znaczenie mediów masowych takich jak lokalna telewizja, radio czy prasa. Generalnie zauważyć należy znaczny wzrost znaczenia Internetu jako środka komunikacji i pozyskiwania informacji o życiu miasta i polityce lokalnej

- **Ocena działalności władz miasta**

36% respondentów oceniło działalność Rady Miasta jako minimum dobrą (dobrze + bardzo dobrze + celująco), 37% dostatecznie, zaś 27% niedostatecznie (miernie + niedostatecznie). Rada Miasta uzyskała średnią ocen 3,0. Opinie gdańszczan okazały się również bardzo zróżnicowane w przypadku oceny działalności Prezydenta Pawła Adamowicza: 64% respondentów oceniło jego działalność jako minimum dobrą (dobrze + bardzo dobrze + celująco), 30% badanych wystawiło Prezydentowi oceną dostateczną, zaś 6% ocenę niedostateczną (miernie + niedostatecznie). Prezydent uzyskał średnią ocen 3,8. Ogólnie ocena Prezydenta jest lepsza od oceny Rady Miasta. W stosunku do lat poprzednich notuje się wzrost średniej ocen Prezydenta (z 3,2 w 2000 r. do 3,6 w 2006, a następnie do 3,7 w latach 2008 -2010 i 3,8 w roku bieżącym). Nastąpił również wyraźny wzrost odsetka respondentów deklarujących zaufanie do Prezydenta z 21% w 2004 roku do 46% w 2010 r. Gorzej zostali ocenieni zastępcy prezydenta. Oceny przez nich uzyskane wahają się w granicach 2,9 – 3,1.

- **Sukcesy i porażki władz miasta**

Po stronie sukcesów, jakie władze miasta mogą zapisać na swoim „koncie” w roku 2011, wymienić można zakończenie budowy stadionu PGE Arena (45%), rozwój infrastruktury drogowej (42%), modernizację torowisk i rozwój linii tramwajowych (33%), rozwój ścieżek rowerowych (16%), ciekawą i bogatą ofertę imprez kulturalnych i rozrywkowych (13%) oraz dalszy rozwój wypoczynkowo-rekreacyjnej funkcji w tzw. pasie nadmorskim (10%). Z kolei Po stronie porażek władz miasta mieszkańcy zaliczali przede wszystkim wciąż nierozwiązane problemy komunikacyjne (korki na drogach), zwłaszcza w centralnej i południowej części miasta (42%), brak znaczących inwestycji dających nowe, atrakcyjne miejsca pracy (34%), brak zagospodarowania Wyspy Spichrzów oraz innych terenów położonych w śródmieściu (22%), brak polityki mieszkaniowej zwłaszcza w zakresie budowy mieszkań komunalnych (14%) oraz podwyżki czynszów w mieszkaniach komunalnych (13%), i wreszcie brak rewitalizacji starych dzielnic miasta (11%).

- **Percepcja zachodzących zmian w mieście**

W opinii gdańszczan miasto stopniowo rozwija się, lecz rozwój ten nie jest harmonijny, tzn. są dziedziny, w których widać zdecydowaną poprawę sytuacji, ale są także takie dziedziny, w których daje się zauważyć stagnację. Najwięcej respondentów dostrzegło pozytywne zmiany w takich obszarach funkcjonowania miasta jak: komunikacja miejska, sieć handlowo-usługowa, oferta kulturalna, turystyka, tereny rekreacyjne, infrastruktura drogowa, natomiast w takich obszarach jak sytuacja mieszkaniowa, sytuacja w oświacie oraz lokalny rynek pracy dostrzegano stagnację lub pogorszenie sytuacji.

- **Hierarchia problemów w mieście**

Zdaniem większości badanych na plan pierwszy wysuwają się zagadnienia związane z koniecznością dalszej rozbudowy i modernizacji dróg, torowisk i węzłów komunikacyjnych, a co z tym się wiąże także zredukowanie zatorów na drogach (korki). Na ten problem wskazało aż 42% badanych. Na drugim miejscu znalazły się działania ściśle związane z koniecznością pozyskiwania inwestorów, którzy stworzą nowe, atrakcyjne miejsca pracy (33%). Dalsze problemy wymieniane w kolejności to: polityka mieszkaniowa, w tym budowa tanich mieszkań komunalnych i obniżka (lub brak podwyżek) czynszów za mieszkania komunalne (21%), rozwój komunikacji publicznej poprzez budowę nowych linii tramwajowych oraz kolei metropolitarnej (20%) oraz odbudowa i ożywienie obszarów śródmiejskich, w tym Wyspy Spichrzów (15%).

- **Opinie na temat realizowanych i planowanych inwestycji**

Gdańszczanie w zdecydowanej większości akceptują zamierzenia inwestycyjne władz miasta. Niemal wszystkie planowane inwestycje, poza jedną, uzyskały aprobatę większości mieszkańców. Respondenci w sposób najbardziej zdecydowany opowiedzieli się za tymi inwestycjami, które przynoszą korzyści nie tylko miastu, ale także im samym. Są to głównie inwestycje związane z infrastrukturą drogową i komunikacyjną oraz z tzw. infrastruktura techniczną. I tak największą aprobatę zyskuje projekt ochrony przeciwpowodziowej polegający na budowie i modernizacji systemu odprowadzania wód opadowych (97%) projekt komunikacji miejskiej polegający na wymianie autobusów i tramwajów na niskopodłogowe oraz budowa linii tramwajowej na Chełmie (93%), dalsza budowa trasy Słowackiego wraz z tunelem pod Martwą Wisłą (91%), rozbudowa portu lotniczego w Rębiechowie (90%), budowa trasy Sucharskiego (87%) oraz trasy WZ (90%). Z kolei z najniższą akceptacją spotykają się inwestycje mające charakter elitarny (np. teatr Szekspirowski – 54%) lub historyczno-symboliczny (np. Europejskie Centrum Solidarności – 35%).

- **Opinie na temat inicjatywy powołania GOM**

Gdański Obszar Metropolitalny GOM to samorządowe stowarzyszenie powstałe z inicjatywy Prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza. Tworzą je aktualnie 34 jednostki samorządu terytorialnego: 27 gmin i 7 powiatów. Działalność GOM doprowadzić ma do silniejszej integracji samorządów w zakresie działań gospodarczych, turystycznych, infrastrukturalnych i inwestycyjnych, a także legislacyjnych mających na celu prawne usankcjonowanie metropolii. Z badań wynika, że prawie połowa badanych dobrze ocenia tę inicjatywę (49%), blisko połowa nie ma zdania (46%) i tylko 5% jest temu przeciwna

- **Straż Miejska – ocena i oczekiwania mieszkańców**

Generalnie obraz pracy Straży Miejskiej nie przedstawia się dobrze – połowa badanych źle ocenia pracę Straży Miejskiej (50%) a tylko 18% dobrze. Mieszkańcy Gdańska postrzegają miejskich strażników przede wszystkim jako funkcjonariuszy polujących na źle zaparkowane samochody oraz zwalczających niegroźny handel uliczny. Tymczasem gdańszczanie oczekują od Straży Miejskiej większego zaangażowania w przeciwdziałanie aktom wandalizmu (66%) i pospolitej przestępczości (55%)

- **EURO 2012 – ocena przygotowań i opinie na temat stadionu PGE Arena**

Z badań wynika, że 66% respondentów dobrze ocenia przygotowania do EURO 2012, 17% nie ma na ten temat zdania (osoby te deklarują brak orientacji w tej kwestii), natomiast 18% ocenia je negatywnie. Zwrócić należy uwagę na fakt, że połowa badanych (50%) odwiedziła już nowy stadion PGE Arena (w ramach dni otwartych lub z okazji meczu ligowego). Osoby te w zdecydowanej większości pozytywnie oceniły jakość i estetykę stadionu (86%).

- **Problem likwidowanych szkół**

Obecnie w niektórych dzielnicach miasta obserwujemy proces starzenia się społeczeństwa. W związku z tym władze miasta często mają dylemat: czy nadal utrzymywać i finansować szkołę z niewielką i malejącą ilością uczniów (w dzielnicy, w której procesy demograficzne prowadzą do spadku liczby dzieci w wieku szkolnym), czy też taką szkołę stopniowo likwidować, a dzieci przenieść do innej, większej szkoły, a zaoszczędzone w ten sposób środki finansowe skierować do szkół gdzie są dzieci. W przypadku zaistnienia wyżej opisanej sytuacji nieco więcej badanych opowiada się za likwidacją takich szkół (43%) niż za ich utrzymaniem (37%). Mieszkańcy starszych i centralnych dzielnic miasta nieco częściej opowiadają się za utrzymaniem takich szkół niż mieszkańcy rozwijających się dzielnic w południowej części miasta.

- **Opinie na temat przekazywania miejskich gruntów z bonifikatą**

W trakcie badań zapytano mieszkańców Gdańska o to, czy ich zdaniem Miasto w uzasadnionych sytuacjach powinno mieć możliwość przekazywania gruntów miejskich z bonifikatą 99% na cele użytku publicznego. Okazało się, że o ile w przypadku organizacji pozarządowych i innych podmiotów, które prowadzą działalność charytatywną, leczniczą, wychowawczą lub kulturalną, osoby badane w większości opowiedziały się za taką możliwością (76% odpowiedzi „tak”), o tyle w przypadku kościołów i związków wyznaniowych w większości były temu przeciwnie (75% odpowiedzi „nie”)